

LETNIK XXVIII, MAREC-APRIL 2020

Mir
3-4

Odmev Medžugorja

OSREDNJA TEMA: NOVA STOPNJA V NAČRTU KRALJICE MIRU

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti 25. februarja 2020

»Dragi otroci!

V tem milostnem času želim videti vaše obraze preobražene v molitvi.

Tako ste preplavljeni z zemeljskimi skrbmi in ne občutite,
da je pomlad na pragu.

Poklicani ste, otročiči, k pokori in molitvi.

Kakor se narava bori v tišini za novo življenje, ste tudi vi poklicani, da se v
molitvi odprete Bogu, v katerem boste našli mir in toplino
pomladnega sonca v svojih srcih.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti 25. marca 2020

»Dragi otroci!

Jaz sem z vami vsa ta leta, da vas povedem na pot odrešenja.

Vrnite se k mojemu Sinu, vrnite se k molitvi in postu.

Otročiči, dopustite, da Bog govori vašemu srcu, ker satan vlada in želi uničiti
vaša življenja in zemljo, po kateri hodite.

Bodite pogumni in se odločite za svetost. Spreobrnjenje boste videli v svojih
srcih in družinah, molitev se bo slišala,

Bog bo uslišal vaše vpitje in vam dal mir.

Jaz sem z vami in vas vse blagoslovijam s svojim materinskim blagoslovom.

Hvala vam, ker ste odzvali mojemu klicu.«

IZ VSEBINE REVIJE

SPOROČILA Kraljice miru ... 2, 4

**TEMA MESECA: NOVA STOPNJA
V NAČRTU KRALJICE MIRU ... 6**

INTERVJU

Ante Vučković, misijonar ... 13

SVETNIK 20. STOLETJA

Sv. Rihard Pampuri ... 18

VIDKINJA

Marija P. Lunetti za Slovence ... 23

LETNO SPOROČILO

Kraljice miru vidkinji Mirjani ... 26

MEDŽUGORSKI VODIČI obiskali
»slovensko Medžugorje« ... 27

MEDNARODNO ROMANJE

za invalidne osebe odpovedano ... 29

MOLITEV

S križem na poti k Očetu ... 30

KORONAVIRUS IN MI ... 32

V SPOMIN - Maja Zalar ... 33

RAZMIŠLJANJE

Vera in preizkušnje ... 35

RAZMIŠLJANJE s. Emmanuele ... 41

MARIJINI OBROKI ... 44

LITANIJSKA MOLITEV

papeža Frančiška ... 45

ROMANJA ... 46

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Ali lahko v teh dneh govorimo še o čem drugem kot o koronavirusu? Da, lahko! Čeprav nas trenutno daleč čez vsa pričakovanja določa, naših obzorij ne more zagrniti, če mu mi tega ne dopustimo.

Tudi Medžugorje je prazno te dni, a v **osrednjem prispevku** lahko preberemo, da je **vse to le nova stopnja v načrtu Kraljice miru**. Njena sporočila niso podrejena cunamijem naše družbe, ampak ostajajo pri temeljnih stvareh – brez ljubezni ni odrešenja (zadnje sporočilo vidkinji Mirjani).

Velika noč je tu, praznik Kristusovega vstajenja! Ko se vsi razporedi različnih dogodkov spreminjajo, **tudi slovenski Mladifest v Prekmurju in Marijin dan v Velesovem sta zaenkrat odložena**, dogodek Kristusovega vstajenja ostaja. Ni ga virusa, ki bi načel to resnico! Niti naša skromna vera, naše premajhno zaupanje, naše pomanjkljiva ljubezen ne morejo spremeniti tega dejstva.

Zato praznujmo veliko noč!! Praznujmo jo z radostjo, predvsem pa s hvaležnostjo Bogu in Materi Mariji, po kateri je Jezus Kristus prišel med nas in na križu postal Odrešenik vsega sveta.

*Sporočilo Kraljice miru
po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo 2. februarja 2020*

*»Dragi otroci,
po Božji odločitvi in ljubezni sem izbrana, da sem
mati Boga in vaša mati. A tudi po svoji volji in
svoji neizmerni ljubezni do nebeškega Očeta in
svojem popolnem zaupanju Vanj.*

*Moje telo je bilo kelih Boga človeka.
Bila sem v službi resnice, ljubezni in odrešenja. Kot
sem tudi sedaj tu med vami, da vas, otroci moji,
apostoli moje ljubezni, pokličem, da bi bili nosilci
resnice, da vas pokličem, da bi vi s svojo voljo in
ljubeznijo do mojega Sina širili Njegove Besede –
Besede odrešenja. Da s svojimi dejanji pokažete vsem
tistim, ki niso spoznali mojega Sina, Njegovo
ljubezen.*

*Moč boste prejeli v evharistiji, mojem Sinu, ki
vas hrani s svojim telesom in krepi s svojo
krvjo. Otroci moji, sklenite roke in glejte v
križ v tišini. Na ta način črpajte vero, da jo
boste mogli prenesti, črpajte resnico, da
boste mogli razlikovati, črpajte ljubezen, da
boste znali zares ljubiti. Otroci moji,
apostoli moje ljubezni, sklenite roke, glejte
v križ, samo v križu je odrešenje.*

Hvala vam.«

*Sporočilo Kraljice miru
po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo 2. marca 2020*

*»Dragi otroci,
vaša čista in iskrena ljubezen privlači moje materinsko srce.
Vaša vera in zaupanje v nebeškega Očeta so dišeče vrtnice, ki
mi jih prinašate, najlepši šopki vrtnic, sestavljeni iz vaših
molitev, del usmiljenja in ljubezni.*

*Apostoli moje ljubezni, vi, ki si iskreno, s čistim srcem,
prizadevate slediti mojemu Sinu, vi, ki ga iskreno ljubite, vi
pomagajte, bodite zgled tistim, ki še niso spoznali ljubezni
mojega Sina – toda otroci moji, ne samo z besedami,
ampak tudi z dejanji in s čistimi občutki, s katerimi
častite nebeškega Očeta.*

*Apostoli moje ljubezni, čas bedenja je in od vas
pričakujem ljubezen. Ne sodite – nikogar, ker bo
nebeški Oče sodil vsem. Pričakujem, da ljubite,
da širite resnico, kajti resnica je stara, ni nova,
večna je, resnica je. Ona pričuje o Božji
večnosti.*

*Prinašajte luč mojega Sina in razbijajte
temo, ki vas želi vedno bolj zajeti.*

Ne bojte se.

*Po milosti in ljubezni svojega Sina sem z
vami.*

Hvala vam.«

TEMA MESECA

NOVA STOPNJA V NAČRTU KRALJICE MIRU

Tako je oče Livio poimenoval nastop epidemije koronavirusa. (20. 3. 2020) Vidkinja Mirjana je imela zadnje vsakodnevno videnje 25. decembra 1982. Takrat ji je Marija dala **zvitek z napisanimi desetimi skrivnostmi**, ki bodo morale biti razodete svetu, in sicer tri dni preden se zgodijo, ter po duhovniku, ki ga bo ona izbrala. Obljubila ji je še, da se bo prikazovala vsakega 18. marca do konca njenega življenja. Tako se je zgodilo tudi letošnjega 18. marca. Marija se je kasneje Mirjani prikazala 2. februarja 1987, na svečnico, ko se bere Simeonova prerokba o tem, da bo Marijino srce prebodel meč človeške hudobije. Obljubila ji je, da se bo prikazovala **vsakega 2. v**

mesecu, da bi molila za neverne. Od tedaj se je Marija 33 let prikazovala in s tem začela izredno pot evangelizacije zlasti nevernih in tistih, ki ne poznajo Božje ljubezni. Večina teh je bilo krščenih, vendar so potem izgubili vero.

Nihče, niti **Mirjana**, ni vedel, do kdaj bodo trajala prikazovanja na začetku vsakega meseca. 18. marca letos pa ji je Kraljica miru razodela, **da se ne bo več prikazovala na ta dan.** V tem moremo videti velik pomen in sporočilo, ki kaže na novo raven Marijinega načrta, da se namreč približuje čas razodetja skrivnosti, ki bodo razodete po Mirjani. Frančiškan fra Petar Ljubičić, ki ga je Mirjana izbrala, da bo objavil deset skrivnost,

je ob nastopu epidemije koronavirusa poudaril, da je to svojevrstni opomin svetu. Dodal je, da se ni treba nič bati tistemu, ki se varuje greha, moli in se daruje.

Trije vidci, Marija, Ivan in Vicka, imajo še vedno vsakodnevna videnja in prejemajo Marijina sporočila, zlasti Marija 25. v mesecu. Ta videnja se bodo nadaljevala vse do obdobja, ko bo v svetu nastopil mir. Zato je tako **pomenljivo, da se je Marija prenehala redno prikazovati Mirjani**. V njenem zadnjem sporočilu vabi, da bi ji pomagali pri spreminjanju sveta, da bi v njem zmagalo njeno Brezmadežno Srce. Tudi zadnje sporočilo vidkinji Mariji vabi k spreobrnjenju: naj se ljudje vrnejo na pot odrešenja, naj dopustijo, da Bog govori njihovim srcem, ker Satan vlada in želi uničiti njihova življenja in zemljo, po kateri hodijo. (25. 3. 2020)

Nastop velike preizkušnje

Tudi nastop koronavirusa je mogoče razumeti v luči medžugorskih sporočil. Z razširjenjem te epidemije **se je začel uresničevati odločilen boj s Satanom**, ki je zavladal zlasti v zahodni civilizaciji. Francoska sestra Emmanuel Maillard, ki deluje v Medžugorju že skoraj od začetka, je ob pojavu koronavirusa spregovorila, kaj se skriva za njim. Spomnila se je, kaj je sveti papež Janez Pavel II.

rekel skupini kardinalov in škofov po atentatu, ki ga je čudežno preživel. Povedal je, da je bil njegov povzročitelj Satan. Vsi okrog so umolknili. Papež pa je dodal: »Toda zapomnite si, da je tudi Satan orodje v Božjih načrtih.« Tudi to epidemijo koronavirusa vidi sestra Emmanuel kot delo Satana, očeta laži, ki je desetletja zavajal človeštvo z rajem na zemlji in zanikanjem obstoja Boga.

Zemeljska blaginja pa ni postala brezmejna sreča. Svet tudi ne more obstajati v laži, kot da ni Boga in Jezusovega odrešenja. **Številni ljudje trpijo in se nemočni sprašujejo, kje je Bog**, ki bo zaustavil kruto oblast hudobnega duha. Sestra piše, da tragedija, ki je zajela ves svet, ne bo imela zadnje besede. Minila bo. Vloga Marijinih apostolov pa je, da so pozorni po svojih močeh in **v molitvi, žrtvi in postu pripomorejo k skrajšanju te epidemije in k zmanjšanju posledic**. Nebeška Mati Marija že 39 let potrpežljivo in ljubeče poučuje, vodi in opogumlja ter spodbuja k veri, upanju in ljubezni. Jasno razkriva izvir zla in njegovo prefinjeno zavajanje človeštva ter pobudo Boga, ki postaja vse bolj očitna in zmagujoča. Marija spodbuja vernike, naj živijo preprosto evangeljsko življenje, ker jim potem zlo nič ne more. Marija tudi poudarja pomen povezave človeškega trpljenja z Jezusovim trpljenjem za odrešenje

sveta, da postane vir neizmerne blagoslova. To **trpljenje osvobaja od greha, zla in smrti**. Kaj se bo dogajalo v prihodnje, je v veliki meri odvisno od sodelovanja z Božjimi načrti.

Preizkušnje so bile napovedane

Marija je napovedala čas preizkušenj pred razkritjem desetih skrivnosti in nastopom obdobja miru. To je povedala različnim vidcem. Opozorila je na prihod odločilnih časov, toda malokdo si je mogel predstavljati, da se bodo napovedi iz Medžugorja začele tako očitno odvijati. Ivan je prejel sporočilo, v katerem je Marija rekla, da **oddaljeno človeštvo stavi Boga na stran in postavlja sebe na njegovo mesto**: »Namesto Boga postavlja na prvo mesto sebe in uničuje vse, kar je lepo in dobro v dušah vsakega od vas.« (17. 9. 2019) Sveti Janez Pavel II. je govoril o tistem odpadu od krščanstva, papež Benedikt pa o diktaturi relativizma. Marija je v zadnjih sporočilih poudarjala, da je v srcih ljudi veliko nevoščljivosti in napuha, v svetu pa divjajo vojne. V tem je strup kače, ki hoče zastrupiti človeštvo. Današnji človek je izgubil moralni kompas. Ljudje so oddaljeni od Boga in duhovno mrtvi, naravnani so v duhovno smrt. Marija je bila z vidci, da jih je vodila k odrešenju. Oče Livio je spomnil, da se je **iz Kitajske, države, ki tako kruto**

preganja kristjane, koronavirus preselil v Italijo, kjer sekularizem odpravlja prisotnost svetega, ki ima globoke korenine v veri ljudstva. Ne smemo prezreti dejstva, da je Kitajska država, v kateri je upor Bogu (s strani vladajoče ideologije) največji, v tesni zvezi s tem pa je zanikanje dostojanstva ljudi ter preganjanje Cerkve. Mislili so zgraditi raj na zemlji, družbo brez Boga in zlasti sovražno do katoliške Cerkve in človekove svobode.

Bolj ko ljudje mislijo, **da zmorejo vse z modrostjo in s tehniko**, bolj so ubogi in nesrečni. Narava se sama po sebi ne postavlja proti človeku, a pridejo nesreče in epidemije, ki se usmerijo proti ljudem. Nekateri ljudje so žrtve naravnih in drugih nesreč. **A tudi narava mora biti odrešena**, poudarja sveti Pavel. Narava more biti tudi mati, kolikor je v Kristusovem Duhu odprta za življenje ter za vsakega človeškega sina in hčer. Zemlja kliče k streznjenju in ponižnosti.

Velika preizkušnja

Bog ni poslal te kazni, dopustil jo je, da bi po njej ozdravil duhovno bolezen človeštva. Vsakdanje življenje se je spremenilo, okoliščine so težke. Tudi doma ostati je za nekatere težko, pretrgani so stiki s starejšimi, mnogi ne morejo delati. Ustavilo se je družbeno življenje, ni svetih maš in podeljevanja

zakramentov. Okuženi s koronavirusom so na neki način zaznamovani. To je čas trpljenja in preizkušenj. Mnogi umirajo sami, ni jih mogoče obiskovati v karantenah. **Število mrtvih je veliko**, zlasti v Italiji in Španiji, zdravstvo poka po šivih.

Marsikje se povezujejo v molitvene naveze in kličejo pomoč od zgoraj, da bi se ta črna senca umaknila. Drugod pa ostaja še vse na ravni človeške iznajdljivosti in znanosti, ki more rešiti vse, vsaj tako mislijo. Namesto milosti kraljuje znanost, namesto molitve psihologija, državna sociala ne more več zadostiti vseh potreb, ljudje si počasi začenjajo pomagati. Evropa je še vedno v rokah Božjega nasprotnika in bojevito odklanja

svojo odvisnost od Boga in njegove pomoči.

Ti dogodki nam pomagajo odpirati oči, da je prišel **pravi trenutek za spremembe in Božji vstop v svet**. V Medžugorju je rekla Marija: »Za ozdravitev hudo bolnih še bolj molite in se postite.« (20. 9. 1982) Vprašanje je, če verujemo, da je tako. S postom in prejemanjem evharistije nas Gospod krepi, da ne pademo v boju z zlom. Tudi po duhovnem obhajilu. Treba je ohraniti živ stik z Jezusom in Njegovo prisotnostjo, da čutimo, kako nas spremlja in obdaja s svojim usmiljenjem. Brez svetih skrivnosti se ne moremo boriti z napadi zla in drugimi težavami. Božja perspektiva, ki se odkriva ob napadu koronavirusa, nam pomaga **sprejeti**

našo minljivost in obenem poglablja medsebojno solidarnost in pomoč. Marsikomu bo čas karantene ali rahlega odmika pomagal k premisleku o življenju, smislu in tudi veri. Tisti, ki bodo preboleli koronavirus, bodo bolj odporni in se bodo mogli zahvaljevati za dar ozdravitve. V času odmika se bomo lahko vrnili k razmišljanju o svojih izvorih in premagali strah ter paniko, ki se širita med ljudmi. Brez fizičnih stikov se začenja zbirati ljudstvo življenja, ki moli in je blizu tistim, ki najbolj trpijo. Naše cerkve so prazne, toda Cerkev živi in se krepi v veri ter molitveni bližini. Prav gotovo bo iz pretrpljene preizkušnje epidemije s koronavirusom **človeštvo izšlo**

okrepljeno in bolj povezano. Predvsem pa ne bo več tiste vsemogočnosti ateizma in proti-Božjih pogledov, ki so premamili odraslo človeštvo po drugi svetovni vojni in spolni revoluciji. Že večkrat v zgodovini so epidemije zresnile ljudi, jih povezale, pripomogle k spreobrnjenju k veri in jih približale Svetemu.

Marija je ustavljala epidemije

V zgodovini je Marija že večkrat pomagala zaustaviti kugo in druge epidemije. V sedemdesetih letih 16. stoletja so se **ob hudi epidemiji v Benetkah** obrnili k Mariji in njihove molitve so bile uslišane. Zaobljubili so se Mariji. V ta spomin je nastal praznik Matere Božje od zdravja,

beneški senat je dal postaviti mogočno baziliko nasproti Svetega Marka. V podobnih okoliščinah so zgradili cerkvi na čast Materi Božji od zdravja v Kopru in Piranu. Tako so nastale tudi podobe in cerkve na čast svetemu Roku in Sebastjanu.

Februarja 1832 je v **Parizu izbruhnila epidemija kolere**, ki je povzročila smrt več kot 20 tisoč ljudi. Junija istega leta so redovnice usmiljenke začele deliti prvih dva tisoč čudodelnih svetinjic po nasvetu spovednika svete Katarine Labouré, ki se ji je leta 1830 prikazala Marija. Sveta Devica ji je naročila, naj poskrbi za izdelavo in širjenje te

svetinjice. Po njej je Marija naredila veliko čudežev, zlasti ozdravljenj, zato so jo Parižani poimenovali čudodelna svetinjica.

Tudi sveti **nadangel Mihael** se je izkazal v boju zoper kugo. Leta 1656 je ta v neapeljskem kraljestvu terjala skoraj 400 tisoč mrtvih. Ko je nadškof Giovanni Alfonso Puccinelli ubogal nadangela, ki se mu je prikazal, je v njegovi škofiji kuga hitro minila.

Pomen molitve

Koronavirus je pomagal mnogim odpreti oči, da so zaslutili, da se nekaj dogaja v jedru zgodovine, **da prihaja drugačno obdobje in nov čas**. Zato se po mnogih državah slišijo vabila: molite, spreobrnite se, obnovite vero, ki je morda že popolnoma ugasnila. Marija Pavlovič-Lunetti je rekla, naj gredo naprej z rožnim vencem po družinah in predvsem naj jih Gospod osvobodi strahu. »Prepričana sem, da to stanje ne bo trajalo dolgo, vendar bi za nas moglo biti začetek novega življenja.« (Radio Maria, 20. 3. 2020) Mnogi poudarjajo pomen odvrčanja od strahu. Treba se je zavedati, da smo v Božjih rokah in se ne bati. To je pot prečiščenja, ki jo je treba prehoditi. Ivanu je Marija rekla: »Zato, otročiči, molite, postite se in izpolnajte Božjo voljo, tako da se boste zavedali, kako zelo vas Bog ljubi.« (17. 9. 2019)

Koronavirus je opozorilo z neba. Ta

virus postavlja pod vprašaj mnoge stvari, ki smo jih imeli za normalne in stvarne, pa to niso. Marija je rekla: **»Dvignite roke, glejte v križ.«** (2. 2. 2020) **»Spreobrnite se, dokler je čas. Vrnite se k mojemu Sinu, vrnite se k molitvi in postu. Otročiči, dopustite, da Bog govori vašemu srcu, ker Satan vlada in želi uničiti vaša življenja in zemljo, po kateri hodite. Bodite pogumni in se odločite za svetost. Spreobrnjenje boste videli v svojih srcih in družinah, molitev se bo slišala, Bog bo uslišal vaše vpitje in vam dal mir.«** (25. 2. 2020)

Treba se je postaviti na stran Marije, ki po križu vodi h Kristusovi slavi. Saj vidimo, kako je en sam virus je zrušil napuh in samozadostnost človeštva. Križani in vstali Kristus je stalnica, ki gre čez minljivost in nemoč. Približuje se čas še večje preizkušnje človeštva in Cerkve, vemo pa, **da bo zmaga v Kristusu.** Marija nas pripravlja na ta čas.

Ker pa to ni nekaj normalnega za okolje, v katerem ima zloba svoje lovke, se začinja **duhovni boj.** Marija nas po teh znamenjih uvaja v čas razkritja skrivnosti. To ne bo apokalipsa, ampak čas spreobrnjenja, prehod od trpljenja k upanju. Molitev bo izprosila spreobrnjenje najbolj trdih src, zlasti pa pregnala iz vernikov malodušje in neobčutljivost.

Lahko rečemo, **da nas je Bog potegnil iz blata,** v katerem smo

živel brez Boga, in nas povedel k smislu in Gospodu. Marija pravi, da je v vsakem človeku tihi in skrivnostni kraj, ki ga je Bog rezerviral zase. Naj utihne zunanji ropot, da bomo mogli stopiti vase in zaslišati glas Gospoda, ki je prisoten, ko so vsi drugi oddaljeni. Nismo sami in ne bomo sami. Zato bomo po poti spreobrnjenja mogli stopiti v veliko noč.

Primož Krečič

INTERVJU

ANTE VUČKOVIĆ – MISIJONAR USMILJENJA

Tokrat objavljamo intervju, ki je želel biti priprava na letošnji Marijin dan v Velesovem, ki bi bil junija. Zaradi koronavirusa, ki razsaja okrog nas, je dogodek v tem terminu odpovedan, kako bo naprej, pa bomo še videli. P. Ante Vučković bi bil naš letošnji gost.

Ante Vučković je bil rojen leta 1958 v Sinju. Klasično gimnazijo in semenišče je obiskoval v Sinju, teologijo pa študiral v Makarski in Zagrebu.

V duhovnika je bil posvečen leta 1983, a je še naprej tudi študiral. Bil je predavatelj filozofije v Rimu na papeški univerzi Antonianum, v Puli in na Frančiškanski teologiji v Makarski. Sedaj je profesor filozofije

na Katoliški teološki fakulteti Univerze v Splitu.

Med vojno in po njej se je veliko ukvarjal z vprašanji sprave in odpuščanja, o čemer tudi sicer piše.

Je voditelj duhovnih vaj, veliko piše o krščanski duhovnosti. V Medžugorju je s svojim nagovorom posebej navdušil mlade na Mladifestu 2018.

Prosim, da se nam za začetek kratko predstavite.

Sem frančiškan. Profesor filozofije. Imam rad planine, potovanja, fotografijo. Pogovarjam se z ljudmi. Imam rad življenje.

V kakšnem odnosu so: pravičnost, ljubezen, usmiljenje? Zakaj je usmiljenje »največje«? Zakaj je največja Božja lastnost?

Marec-april 2020

13

Pravičnost, ljubezen in usmiljenje so človeške lastnosti in hkrati Božje lastnosti. Bog je ljubezen, pravi sveti Janez. To pomeni, da se je Bog spustil v avanturo ustvarjanja iz ljubezni. Ne iz potrebe in nujnosti. Ljubezen je lastnost osebe. Ljubi lahko samo nekdo. Neka sila ali energija ne ljubi. Nevtralna je. Bog ni nevtralen. Ni mu vseeno, v kakšnem odnosu je s svojimi ustvarjaninami. Bog je pravičen. To pomeni, da daje vsakemu tisto, kar mu pripada. Pozoren je na nepravičnost med ljudmi in ne dopusti, da ima nepravičnost zadnjo besedo. Kjerkoli vlada nepravičnost, se Bog vmeša in vzpostavi pravičnost, tam, kjer je bila zakrita, poteptana ali izigrana. Bog je usmiljen. To pomeni, da njegovo srce veruje, da je v ljudeh več dobrote kot pa ljudje pokažejo in kolikor sami verujejo. On je usmiljenje, ker hoče z ljubeznijo napotiti ljudi, da se obrnejo k dobremu. Je sodnik, vendar ne sodi s krutim srcem, ampak usmiljeno. Njegova volja sojenja ni, da bi kaznoval, ampak da reši.

Kako bi v nekaj besedah predstavili Božje usmiljenje?

Pravkar sem opisal nekaj lastnosti Božjega usmiljenja. Njegova vrata so vedno odprta, želi si reševati ljudi, svoje srce vlaga v to, da ljudi potegne s krive poti na pot dobrote in ljubezni.

Ali je danes mogoče govoriti ljudem o usmiljenju in kako?

Seveda. Možno je. Svet je krut. Pogosto je popolnoma neusmiljen. Človek v sebi sluti, da ni razumljen in sprejet, če se ni našel v okolju, ki mu je dano. Božja dobrohotnost ljudem pa je njegovo usmiljenje. Človeška ušesa se odpirajo besedam usmiljenja v trenutku, ko na sebi občutijo krutost človeške pravice in nepravičnost družbe in sveta. Zaprta so, ko človek sebe ne ceni, razvrednoti, sodi ali ko sebe prezira zaradi nekega razloga. Človek v sebi odkriva krik po usmiljenju, ki presega človeško nepravičnost in lastne obsodbe. O usmiljenju se lahko govori samo z globoko ljubeznijo in z vero v Božjo dobroto.

Kako pa mladim govoriti o usmiljenju?

Mladim je potrebno govoriti z njihovim jezikom. To ni abstrakten, filozofsko-teološki jezik. To je jezik prilik, slik. O usmiljenju jim je potrebno govoriti tako, kot je govoril Jezus. Izmišljal si je prisposodbe, prilike. Prilike je potem prenesel stvarnost. V prilikah so poslušalci lahko prepoznali sebe.

Kako govoriti o usmiljenju ločenim ali istospolnim partnerjem?

Na enak način. S prijaznostjo, zaupanjem in ljubeznijo. Ločeni vedo, kaj pomeni preobrazba ljubezni v nasilje, prevaro, izdajo, razočaranje, ogorčenost. Njim je po razpadu zakona popolnoma jasno, kako in koliko so človeški odnosi krhki.

Zaradi tega jim je pomembno slišati, da Bog ni kot njihov bivši mož ali bivša žena. Pomembno je, da vedo, da jih Bog razume tako v njihovi zlomljenosti kot v njihovih potrebah po bližini in nežnosti. Pomembno jim je pomagati, da razumejo govor Cerkve, njeno muko s tisočletno tradicijo, jezikom, formami in z njeno notranjo usmeritvijo na Boga in njegovo voljo.

Ljudem v istospolnih skupnostih je potrebno pomagati, da razumejo zmedenost okrog njih, zmedenost različnih reakcij na njihova življenja, a kdaj tudi tako, da razumejo tudi svojo lastno zmedenost in to, da so pomembni za Boga. Včasih je potrebno veliko časa, da ljudje odkrijejo, da jih Bog ima rad in da mu je mar zanje. Med Bogom in

ljudmi nastajajo nesporazumi, slabe izkušnje z ljudmi in s Cerkvijo, z grehi, ogorčenostjo, upori ... Vseeno za vsem stoji človek, goli človek s svojimi težavami in potrebo po ljubezni. Do tega dna sega Bog. Važnejša od spolnosti je ustvarjenost. Važnejša od greha je Božja ljubezen. Božje srce je širše in večje od naših potepanj in zapletenih življenjskih poti. Velika pomoč je, če do ljudi pride novica, da je Bog sodnik, a ne da sodi in zavrača svoje otroke, ampak jih išče in hoče rešiti. Kot sodnik jih rešuje samoobsodbe.

Kako govoriti o usmiljenju ljudem, ki ne razumejo, da ima Bog rad vse, tudi največje grešnike, tiste, ki ubijajo in delajo zlo?

Treba se je umakniti od preveč racionalističnega govora o Bogu. Pričevanja so veliko boljša. Zgodbe enako. Evangelij ima čudežni jezik enostavnih slik in ključnih besed. Moramo se izogniti sporu o Bogu, z Bogom. Pomembneje je pomagati ljudem, da sami govorijo o Bogu, da molijo, vstopajo v odnos z njim. Ljudje imajo naravno potrebo po pravičnosti in pričakujejo, da bo Bog, če že mi ljudje to nismo, pravičen, tj. da bo zlo kaznoval, dobroto pa nagradil. Tu je treba biti previden. Bog je zadnji porok pravičnosti. Pa vseeno to ne odklanja njegove volje za odrešenje vseh ljudi. Tudi ljudje, ki so usmerjeni samo na pravičnost in jo velikokrat enačijo s pričakovanjem

kaznovanja njihovih nasprotnikov, morajo zrasti do Božje ljubezni. Božja ljubezen je zadnje merilo vsega.

Kako bi morali verniki živeti v duhu Božjega usmiljenja?

Verniki imajo sijajno možnost okušati Božje usmiljenje v zakramentih, človeški dobroti in v tistem, kar sami delajo, spodbujeni z usmiljenjem.

Kako gledate na papežovo razglasitev izrednega leta usmiljenja leta 2015/2016? Kaj nam je hotel papež s tem sporočiti?

Zdi se mi, da je papež Frančišek razumel krutost sveta. Nove meje, nove vojne, novo nasilje, nove nesramnosti. Razumel je, da so tudi v Cerkvi kršitve po človeških srcih in je hotel govoriti ne samo proti zlu, ampak delati, kar je delal Jezus: v krutem svetu oznanjati Božje usmiljenje. Usmiljenje ni namenjeno samo nasilnežem in grešnikom. Namenjeno je tudi žrtvam. Namenjeno je največji večini, nasilnežem in žrtvam hkrati.

Od svetega očeta ste bili izbrani za misijonarja usmiljenja. Kaj je to pomenilo za vas? Na koncu jubileja je papež podaljšal službe misijonarjem usmiljenja – kaj pravite na to?

Občutil sem, da mi je zaupana naloga, da bom prepuščen Božjemu usmiljenju. Z ene strani sem se popolnoma zavedal svoje nedoraslosti in svoje nevednosti o tem, kakšno je

Božje usmiljenje, z druge strani pa sem se zavedal velike potrebe, da Božje usmiljenje pride do ljudi. Krhka posoda in velika dragocenost. Lastno neznanje in Božja bližina. Mislil sem tako: »Bog in jaz veva, koliko sem krhek in nevreden. Verjetno to sluti tudi papež Frančišek. Če pa onadva mislita in hočeta, da bom »mesto«, na katerem bodo Božji otroci smeli okušati Božje usmiljenje, se jaz ne bom pritoževal. Naredil bom, kar bom lahko.« To, da je papež Frančišek podaljšal ta način služenja, me je razveselilo.

Katere so torej sedaj naloge misijonarjev usmiljenja? Posebno kar se tiče spovedi.

Nismo nič drugačni od ostalih duhovnikov. Imenovanje nas ni spremenilo. Dalo nam je neki predznak: misijonarji usmiljenja so duhovniki, ki so pristali na to, da bodo držali vrata Božjega usmiljenja odprta. Tam ni obsojanja in zavračanja grešnikov. To pa je cilj, naloga vseh duhovnikov pri zakramentu spovedi.

Kako pa vi gledate na zakrament spovedi?

To je odrešenijski zakrament za vsakega, ki se znajde pod težo krivde.

Kako ljudem vrniti veselje do zakramenta spovedi? Kako to storiti danes, ko živimo v svetu, ki pravi, da »greh ne obstaja«?

Greh je stvarna in merljiva težina nad človeškim življenjem. Večina ljudi si

zaželi spoved takrat, ko odkrijejo možnost odstranitve bremena. To se zgodi takrat, ko jim breme postane pretežko, se ga ne da nositi ali ko izkusijo, da je nekdo drug osvobojen. Pričevanja o osvoboditvi so čudežna, so kot spodbuda za zakramentalno odrešenje.

Kakšen bi moral biti duhovnik pri spovedi? Kako duhovnik najbolj izpolni besede »usmiljeni kakor Oče«?

Imamo mnogo besedil, ki duhovnikom pomagajo oblikovati sebe za delitelje, darovalce Božjega usmiljenja. Idealen način je pokazal Jezus: on je grešnike iskal, veroval je v njihovo spreobrnjenje, dvigoval jih je, osvobajal, ščitil pred drugimi, odpiral jim je vrata iz ujetosti. Imel jih je rad.

Mogoče imate kakšno misel za konec?

Bog je resničen. Njegova vrata so

vedno odprta. Vsem. Kdaj pa kdaj je zadosti samo volja, da se človek lahko vrne, in že se dogaja spremenitev iz zavrženosti v priznanje, iz teme v svetlobo, iz suženjstva v svobodo, iz zla v dobro. Mi misijonarji smo to doživeli na svoji koži, a imamo tudi privilegij to gledati v življenju drugih ljudi. To nas ne pušča ravnodušnih. S tem da držimo vrata Božjega usmiljenja odprta drugim, smo tudi sami deležni tega dotika.

Zahvaljujem se vam za pogovor in želim blagoslov pri vašem delu in poslanstvu!

Enako tudi tebi. Želim polno veselja pri delu.

Intervju je kot del svoje magistrske naloge pripravil prekmurski duhovnik Aljaž Baša. Za to, da ga je delil z nami, se mu iz srca zahvaljujemo.

Uredništvo

SVETNIK 20. STOLETJA

**SV. RIHARD PAMPURI
(1897–1930)
zavetnik zdravnikov,
bolnikov in mladine**

*Z zaupljivim in skromnim srcem ter
s čistimi nameni se izročimo
neizmernemu Božjemu usmiljenju.*

Pokrajina Lombardija v severni Italiji v letu 2020 nosi težak križ trpljenja, bolezni, smrti in bolečine. Prosimo sv. Riharda Pampurija, zavetnika mesta Trivolzio v Lombardiji, zavetnika zdravnikov in bolnikov, njegove pomoči, podpore za vso Italijo in ves svet, ki je zaradi koronavirusa padel na kolena. S tega sveta ga je Bog poklical, ko je napolnil 33 let, njegova smrt pa je bila posledica pljučne bolezni. Natale Paolini, Rihardov prijatelj iz noviciata, je šest let po svetnikovi smrti na njegovo priprošnjo ozdravel. Imel je težko pljučnico, ki je zahtevala težko boleče zdravljenje, a je bil popolnoma ozdravljen.

Izročimo se mu v priprošnjo in varstvo.

Erminia Filippa je Bog poslal na svet 2. avgusta 1897 kot desetega otroka zakoncev Innocenza in Angele Pampuri. Pri treh letih mu je umrla mati in skrb zanj sta prevzela stric in teta po materini strani. Šolal se je v škofovskem kolegiju svetega Avgušтина in študiral medicino. Vse svoje šolanje je bil zelo uspešen in leta 1921 tudi dokončal študij z odliko.

Med 1. svetovno vojno je služil v vojaški bolnišnici, med drugim je skrbel tudi za ranjence v Kobaridu. Bil je izredno predan svoji službi zdravnika in z vso vnemo, energijo in

močjo, ki jo je premogel, je pomagal vsem ubogim, pomoči potrebnim in bolnim. Kot zdravnik je skrbel za tiste, ki si oskrbe in zdravniške pomoči niso mogli privoščiti. Klicali in imenovali so ga »zdravnik dobrotnik« in »svetniški zdravnik«. Njegove besede so bile tesno povezane z njegovim delom: *»Imej veliko željo, in to naj bo želja po veliki svetosti, toda tudi tiste majhne, najmanjše stvari delaj z veliko ljubeznijo.«*

Bil je tudi zelo dejaven v župniji, deloval je v tajništvu misije Katoliške akcije, pomagal pri ustanovitvi glasbenega benda za mlade, vodil je duhovne vaje in pomagal na številnih področjih. Bil je tudi velik Marijin častilec. Dejal je: *»Ponudimo naši najljubši Materi nebeške rože, ki jih ima najraje: belo lilijo čistosti, dišečo in nežno vijolico skromnosti in ponižnosti ter rdečo vrtnico ljubezni.«* Pridružil se je tretjemu Frančiškovem redu, vendar je hrepenel po tem, da bi vstopil v red bratov in se še bolj izročil Bogu in njegovemu načrtu zanj. Frančiškani in jezuiti ga niso sprejeli, saj ga je njegovo poslanstvo čakalo pri bolniškem redu usmiljenih bratov sv. Janeza od Boga, kjer je lahko združil svoj zdravniški poklic in veliko željo po služenju Bogu. V red je bil sprejet 22. junija 1927 in dobil ime Rihard.

Ohranjena so številna pisma, ki jih je pisal svoji sestri, ki je postala

redovnica v Egiptu. V enem izmed njih piše: *»Ne smemo se bati, najljubša sestra, ker nam tisti Jezus, ki se je boril in zmagal za nas, od jasli pa do križa, stoji ob strani, je v našem srcu s svojo Božjo milostjo, s svojimi svetimi navdihi, s spomini na Njegov zgled popolne poslušnosti ... Trudimo se z vsemi močmi, da bi Mu služili, ne iz strahu pred kaznijo, ampak iz ljubezni, iz vedno večje ljubezni, zaradi katere bo jarem prijeten in breme lahko.«* Pisal pa je tudi drugi sestri, ki je prav tako postala redovnica – Marghareti: *»Številna trpljenja in žalosti imajo svoje vzroke v dejstvu, da se zanesemo samo na ljudi. Največji del naših bolečin izhaja iz našega opiranja na tako krhka in negotova*

sredstva, kot so ljudje, ki nam jih različne nepredvidljive situacije lahko odvzamejo. Seveda moramo računati tudi na podporo ljudi in vzajemno pomoč, ki izhaja iz skupnega družbenega življenja, a opreti se moramo predvsem na Božjo Previdnost in vedeti, da Ona lahko na tisoče načinov obrne stvar v dobro, četudi se našim slabotnim očem zdi na prvi pogled slabo.» Predvsem pa se je sestrama priporočal v molitev, da bi zmozel biti povsem in v vsem vdan Bogu in Njegovi volji. Dejal je: »Kako lepo bi bilo živeti vedno po Bogu, z Bogom in v Bogu.«

Že kot majhen deček je želel postati misijonar, a ni bil najbolj krepkega zdravja; začutil je, da mu to poslanstvo ni namenjeno. Prvič je dobil vnetje poprsnice na pljučih v času vojaškega služenja, to pa se mu je v hujši obliki ponovilo, ko je bil star 33 let. Hudo je zbolel, najverjetneje za tuberkulozo, ki so jo le malo nazaj odkrili kot hudo nalezljivo bolezen. Zato so se po njegovi smrti bratje dolgo bali dotakniti njegovih reči.

O čudežih takoj po njegovi smrti pa priča že pripoved o siromašni ženi, ki je kmalu po njegovi smrti potrkala na samostanska vrata. Z otečenimi nogami (zaradi artritisa) je prišla prosit, naj ji za miloščino podarijo obleko. Predstojnik je ukazal sestri Kerubini prinesiti tuniko brata Riharda, ki se je nihče od drugih

redovnikov ni upal dotakniti, ker so se bali okužbe. Po nekaj tednih je ta ženska zopet potrkala na vrata samostana. Ko jo je sestra videla, se je neizmerno začudila, kajti prej rahitična in trpeča ženska je bila povsem ozdravljena.

Čudež za razglasitev za blaženega se je zgodil leta 1982 v španski vasi Alcadozo, kjer je desetletnemu Manolu Cifuentesu drevesna veja prerezala zenico levega očesa. Starši so ga takoj odpeljali k zdravniku, ta ga je napotil k specialistu. Bolečine so bile neznosne in diagnosticirali so težko poškodbo. Pred nujno operacijo so mu predpisali mazilo, kapljice in tablete proti bolečinam. Manolu nič ni pomagalo, njegov oče pa se je

spomnil, da je v omarici v šoli, kjer je poučeval, našel svetinjico z relikvijo brata Riharda. Vzel jo je in jo položil na poškodovano oko, nato je vsa družina molila: »Gospod, daj da zraste naša vera Vate. Naj vidimo Tvojo moč preko Tvojega svetega Riharda.« Zanimivo je tudi, da o bratu Rihardu niso vedeli ničesar in ga niso poznali. Deček je med molitvijo zaspal. Ko ga je oče zbudil in vprašal, ali ga še vedno boli, mu je sin odgovoril, da je v redu in da ne čuti bolečine. Še bolj so bili začudeni, ko so sneli povoj. Rana je povsem izginila, oko pa je bilo takšno kot pred nesrečo. Tudi zdravniki niso mogli verjeti, saj tudi če bi se oko pozdravilo brez operacije, bi za to potrebovalo veliko več časa, nikakor pa to ni možno preko noči. Izpričani in znani so še številni drugi čudeži, ki so se zgodili na priprošnjo sv. Riharda Pampurija.

Papež Pavel VI. ga je za blaženega razglasil 12. junija 1978, Janez Pavel II. pa za svetnika 1. novembra 1989. Goduje 1. maja.

Molitev za uslišanje: *Večni Oče, usmiljeni Bog, sliši našo prošnjo in podeli nam milost _____, za katero te prosimo po priprošnji svetega Riharda; on naj bo naš zdravnik, ki varuje naše zdravje, in svetnik, ki ščiti naše prijateljstvo s Teboj. Amen.*

Molitev za bolnike: *Sveti Rihard, zdravnik telesa in duše, prosi za nas Gospoda Kristusa, da bi se temu našemu bolnemu bratu/sestri _____ povrnila moč telesa in duše ter bi prejel vedrino duha in potrpežljivost v bolezni. Naj se po uspešnem okrevanju vrne med nas ter skupaj z vsemi nami slavi ime Gospodovo. Amen.*

Molitev k svetemu Rihardu:

Priporočam se močno, vedno močneje za tvoje molitve, o ljubljeni brat sv. Rihard, da bi mi Gospod podelil milost in me vse bolj približal k sebi, da bi Ga vse bolj poznal, bolj goreče ljubil, mu še zvesteje služil in si pridobil nagrado, ki nam jo je obljubil: da Ga bomo uživali v večnem raju.

Misli:

Ves čas smo v Božjih rokah, torej ni razloga za skrbi in zaskrbljenost.

Ne boj se spoznati resnice; resnico moramo vedno iskati z žarom in iskrenostjo. Kjer je resnica, je naše največje dobro, tam je Bog.

Misliti vedno in samo na Gospoda, pustiti mu, da On misli na nas ... to je ta veliki nauk, ki nam ga dajejo svetniki vseh časov.

Če se bomo ves čas trudili služiti Gospodu, ne s hlapčevskim strahom pred kaznijo, ampak iz ljubezni, z vedno večjo ljubeznijo, bodo križi postali lahki.

Ko smo v Božji milosti in želimo v

vsem izpolnjevati Božjo voljo, se nam ne more zgoditi nič takega, česar On za nas ne bi predvidel, želel ali dopustil, vse bolj za našo večjo dobrobit kot pa za svojo slavo.

Če bomo dopustili, da nas prežema Božja milost, nič ne bo nemogoče.

Ne blebetaj preveč, ampak se navajaj molčati in ostati zbran v samem sebi, kajti vino v odprti steklenici počasi izgubi svojo moč in sčasoma postane celo kislo.

Z zaupljivim in skromnim srcem ter s čistimi nameni se postavimo v naročje neizmerne Božjega usmiljenja.

Nič in nihče nam ne more preprečiti, da bi postali sveti – razen greha!

Gospod, naj bodo vse moje misli, besede in dejanja ena sama hvala Tebi.

Gospod, daj mi milost, da bom služil drugim tako, kot bi jim služil Ti.

Gospod, ne dovoli, da bi moj ponos, moja sebičnost ali katera koli druga slaba strast preprečile, da bi v bližnjem videl Jezusa.

Zbrala in zapisala: Klavdija Jurišić

Viri: Anđa Lucija Jović: Devetnica sv. Rikardu Pampuriju;

http://www.sanriccardopampuri.it/biografia_uk.html

<http://sanriccardopampuri.altervista.org/>
<http://www.vatican.va>

VIDKINJA MARIJA PAVLOVIĆ LUNETTI ZA SLOVENCE

Na Exodus TV je bil na sveti večer obsežen intervju z Marijo Pavlović Lunetti, ki ga je vodil Frenk Muzek (prevod Dragica Čepar). Zaradi njegove bogate vsebine smo zaprosili Exodus TV za dovoljenje za objavo. Zelo prijazno so nam to dovolili. Objavljamo drugi del in se Exodus TV lepo zahvaljujemo za to sodelovanje.

Frenk: Marija, povej nam, kako naj zaživimo resnični mir.

Marija: Vedno pravim: ko večkrat vstopim v cerkev, se začuti tisti velik mir. O tem je govoril sveti arški župnik. On ni bil nadarjen za študij, bil pa je duhovnik po srcu in poslušal je navdihe Svetega Duha. Ko so ga ljudje spraševali, koliko časa je v cerkvi in kaj dela, katero molitev moli, je odgovoril: »Jaz gledam

Jezusa ... Jezus gleda mene ... in to mi zadošča.«

Kadar ne veš, kaj bi, pojdi v cerkev, usedi se in glej Jezusa. In Jezus bo spregovoril tvojemu srcu in to ti bo zadoščalo. Zaznal boš Njegov glas, Njegovo prisotnost, zaznal boš mir. Zato vedno pravim: starši, babice, dedki, vzemite svojega otroka/vnuka in naredite z njim kratek sprehod, potem pa skupaj zmolite kratko molitvico. Začnite se truditi, da otroku to, da zmoli kratko molitvico, npr. zdravamarijo, po nekem namenu, preide v navado, ki bo postala življenje. Ni prav, da jim govorimo: mi moramo vsako nedeljo k maši, mi moramo to, mi moramo ono, kot farizeji, ampak naj bo spodbuda iz ljubezni do našega otroka, da mu damo nekaj za večno življenje. Ni

Marec-april 2020

23

dovolj, da jim zagotovimo šolo, službo, stanovanje in druge materialne stvari, ampak se trudimo, da jim damo duhovne stvari, da jih privedemo pred Boga in Marijo.

Iz otroštva se spomnim, da je moj oče molil molitev, ki se jo je naučil od svoje mame, ki je mlada umrla; želel je, da se je mi vsi naučimo. Sedaj, ko očeta ni več, ker je umrl, mi to prenašamo na svoje otroke. In to nam je v ponos, da imamo družinsko molitev, ki je drugi ne molijo, ki je naša, molitev našega očeta, še prej je bila molitev stare mame ... Ko se to prenaša iz družine v družino, iz roda v rod, to postane bogastvo.

Seveda je naša družina dar, lahko pa je družina kdaj velik križ, veliko razočaranje. A če to pogledamo z Božjimi očmi, vidimo, da je vse to v Božjem načrtu. Če tedaj rečemo: če je Bog dopustil, da gremo skozi te trenutke preizkušnje, puščave, to pomeni, da imajo smisel ... postali bomo močnejši, izkušenejši in bomo lahko pomagali drugim. Smisel tega se bo pokazal čez čas, ne sredi same preizkušnje. Ko si v preizkušnji, samo moli, moli in prosi Boga, da ti da moč.

Frenk: Vam vidcem tukaj v Medžugorju je Marija zaupala več skrivnosti. Kaj lahko izvemo o tem? Najprej, zakaj lahko vemo, da te skrivnosti obstajajo, njihove vsebine pa ne moremo poznati? Kakšen namen ima ta Božji način in kako

pomembne so te skrivnosti za naše življenje in za našo prihodnost?

Marija: Marija nam je zaupala skrivnosti, za katere mi sedaj, v tem trenutku ne vemo, kakšen smisel imajo. Obstajajo skrivnosti, ki so osebne narave, za katere nas je Marija na samem začetku povabila, naj molimo, da bi se lahko spremenile. So tudi skrivnosti, ki so za župnijo in za svet. Za eno skrivnost je preko vidkinje Mirjane prosila, naj molimo, da bi se omilila. Pomeni, da gre za stvari, ki niso lepe. Istočasno nas Marija spodbuja, da so možnosti ... Hudič nas hoče uničiti. V nekem sporočilu je Marija rekla: »Hudič hoče uničiti ne le vas, ampak ves planet, na katerim živite!« Torej ves ta svet na kdo ve kakšne načine. Istočasno nas Marija spodbuja: molite, molite, trudite se.

Vedno pravim: če se bomo učili v vsem videti Božji dar, v vsem, kar živimo, kar imamo, začeni od drobne cvetlice, bomo želeli ta dar ščititi. Če ljubimo Boga nad vse, bomo ljubili tudi tisto drobno rožico na travniku, postala nam bo pomembna. Mi pa danes na primer preko abortusa uničujemo človeka! In koliko je teh kriminalnih splavov, kako zelo se na številne načine uničuje življenje!

Frenk: Evtanazija. Neboleča usmrtitev.

Marija: Da, na veliko načinov želijo uničiti življenje. Ne samo življenje

pred rojstvom, življenje malega otroka, ki se ne more braniti, ampak tudi življenje starih, za katere mislijo, da niso več produktivni, da nimajo kaj dati. Marija pravi, da je življenje sveto od spočetja do naravne smrti. Če vemo, da je vse Božji dar, bomo vse ščitili, tudi narave ne bomo uničevali, npr. s kemikalijami. Pravijo: če izginejo čebele, ne bomo ostali le brez medu, ampak tudi sadja ne bo več. Ker so čebele tiste, ki prenašajo cvetni prah s cveta na cvet, da lahko imamo jabolka, breskve in vse drugo sadje. Torej Bog je vzpostavil ravnotežje in dal nam je zemljo, da jo uporabljamo, ne pa da jo izkoriščamo, da jo varujemo in izročamo novim rodovom, da bi bilo dobro nam in vsem, ki bodo še živeli na njej.

Frenk: V vseh sporočilih, ki jih je tukaj dala, Marija najpogosteje prosi, da bi se odrekli grehu. Pravi, da je Bog vse preveč žaljen in da Ona zadržuje Božjo roko, da ne pade na nas. Kakšna je ta logika in Božja pedagogika? Bog je vendar ljubezen. So kazni njegove ali se človek kaznuje sam?

Marija: To se na poseben način vidi preko videnj, ki jih ima vsakega drugega dne v mesecu vidkinja Mirjana. Namreč, ona ni imela več vsakodnevnih prikazovanj in Marija je naročila in prosila, naj se začne moliti vsakega drugega v mesecu za spreobrnjenje vseh tistih, ki so daleč,

grešnikov, ki še niso spoznali Božje ljubezni. In hvala Bogu, preko ljudi, ki so se odzvali, ki molijo, ki se postijo, žrtvujejo, ki pričujejo, se veliko ljudi, ki so bili grešniki, vrača k Bogu. Pokesali so se in začeli novo življenje v svetosti, in sicer v svetosti kot Magdalena, ki je s svojimi lasmi umila Jezusu noge in jih maznila z dišavami. Ta globoka spreobrnjenja so danes spodbuda za veliko ljudi, da začnejo novo življenje. In to je milost. Obenem pa Marija od nas hoče, da smo pričevalci. Ne tisti, ki odbijajo z besedami: jaz nimam nič z njimi, oni so grešniki, jaz sem svet. Ne, mi smo vsi grešniki, vendar rastemo v svetosti, rastemo v ljubezni do bratov, rastemo proti večnemu življenju. K temu nas Marija kliče.

Frenk: Ali se bo zgodilo še več spreobrnjenj, ko se bo tukaj uresničila ena od desetih skrivnosti, ki jih je Marija obljubila, da bo

namreč na Hribu prikazovanj pustila trajno, vidno in neuničljivo znamenje?

Marija: Marija nam je rekla, da bo to poziv in znamenje ... Seveda bo takrat veliko ljudi verjelo, vendar bo takrat pozno, takrat bo pozno. Mi smo danes poklicani, da živimo spreobrnjenje.

Frenk: Pomeni, da se moramo prej spreobrniti.

Marija: Seveda, seveda, mi smo danes poklicani, Marija se danes prikazuje, Marija nas danes kliče k

spreobrnjenju, da danes začnemo novo življenje v svetosti. Kajti veliko ljudi, ki so poklicani k spreobrnjenju, bo umrlo danes in ne jutri. Naredimo danes vse, kar moremo.

Foto:

<https://www.youtube.com/watch?v=fHycsfkibLY&feature=share&fbclid=IwAR09AFgyrq-ySFHk-XtnjArb0XpCuROVELrS443Ay3tOafLOX1QV6h3ZF7U>

<https://medjugorje.info>

LETNO SPOROČILO KRALJICE MIRU VIDKINJI MIRJANI

18. marca 2020 okoli 14.30 je na svojem domu, obkrožena s člani svoje družine, Mirjana zvedela, da ne bo več prikazovanj vsakega drugega v mesecu. Prejela je sledeče sporočilo:

»Dragi otroci!

Moj Sin je kot Bog vedno gledal nadčasovno. Jaz, kot njegova Mati, po Njem vidim v času. Vidim lepe in žalostne stvari. Vidim pa, da je še ljubezen in da je treba storiti, da se jo spozna. Otroci moji, ne morete biti srečni, če ne ljubite drug drugega, če nimate ljubezni v vsaki situaciji in v vsakem trenutku svojega življenja. Tudi jaz kot Mati prihajam k vam po

ljubezni. Da vam pomagam, da bi spoznali pravo ljubezen, da bi spoznali mojega Sina.

Zato vas kličem, da bi bili vedno znova čim bolj žejni ljubezni, vere in upanja. Edini izvir, iz katerega morete piti, je zaupanje v Boga, mojega Sina. Otroci moji, v trenutkih nemira in odrekanja iščite samo obraz mojega Sina. Samo živite Njegove besede in ne bojte se. Molite in ljubite z iskrenimi občutki, dobrimi deli in pomagajte, da se svet spremeni in da moje srce zmaga. Kakor moj Sin vam tudi jaz pravim: ljubite drug drugega, ker brez ljubezni ni odrešenja.

Hvala vam, otroci moji!«

MEDŽUGORSKI VODIČI OBISKALI »SLOVENSKO MEDŽUGORJE« – KUREŠČEK

V župniji Medžugorje je bilo junija 1991, ob 10. obletnici Marijinih prikazovanj, ustanovljeno Društvo vodičev za romarje. Pobudo za to so dali pokojni p. Slavko Barbarić, p. Leonard Oreč in p. Jozo Zovko ter nekaj entuziastov – ljudi, ki so govorili tuje jezike, spremljali romarje, zanje prevajali in jim pomagali, da so razumeli vsa dogajanja v Medžugorju.

Vsi medžugorski vodiči imajo narejen državni izpit za turistične vodiče. V delo Društva so se po težkih in zelo natančnih dodatnih izpitih (poznavanje Medžugorja, katoliškega nauka, pomoči romarjem) lahko vključili tisti, ki so v svojem srcu nosili ljubezen do Marije in Medžugorja in ki so bili pripravljeni ne samo slediti Marijinim sporočilom, ampak jih tudi živeti ter tudi tako predstavljati Medžugorje

številnim romarjem, ki prihajajo z vsega sveta. Prav tako želijo služiti tudi s tem, da romarje spodbujajo k zakramentalnemu življenju in osebni izkušnji vere. Glavni cilj medžugorskega Društva vodičev za romarje je **pomagati romarjem, da spoznajo prave vrednote Medžugorja**, darove in milosti, ki nam jih tam Bog deli po Mariji.

Društvo danes šteje preko 100 članov, ki z romarji komunicirajo v več jezikih: italijanskem, nemškem, angleškem, španskem, francoskem, poljskem, češkem, slovaškem, madžarskem, ruskem ... jeziku.

Njihovo delovanje je zelo tesno povezano z Župnijskim uradom Medžugorje in Informacijskim centrom MIR Medžugorje, imajo tudi svojega duhovnega spremljevalca, enega od medžugorskih frančiškanov. V odboru Društva pa ima vedno

svoje mesto eden od frančiškanov, ki ga za to nalogo izbere župnija. Sodelujejo tudi pri različnih družbenih, kulturnih in humanitarnih dogodkih, ki se dogajajo v Medžugorju.

Medžugorski vodiči pri svojem delu upoštevajo navodila župnije in na obiske vodijo romarje tja, kjer je obisk organiziran in dovoljen.

Na leto večkrat organizirajo duhovne vaje, izlete in krajša romanja, vsako leto pa se odpravijo tudi na daljše romanje, ki je duhovno in poučno.

Tako so letos želeli spoznati Slovenijo, predvsem pa dve naši Marijini romarski središči, Kurešček in Marijina prikazovanja na Kureščku ter svetišče na Brezjah. Za obisk Kureščka so si izbrali, 6. marec, prvo soboto v tem mesecu. Tam sva se jim na njihovo povabilo pridružila tudi midva z Jurijem Rakušem.

Najprej so imeli sveto mašo, ki jo je daroval g. Anton Košir, po njej pa jim je bila predstavljena zgodovina prikazovanj na Kureščku in vloga, ki jo je pri tem imel pokojni duhovnik, oče France Špelič. Kot je znano, se je dogajanje na Kureščku začelo potem, ko je oče Špelič obiskal Medžugorje in imel tam videnja Marije. Ona mu je tudi naročila obnovo ruševin na Kureščku in obnovitev molitve »na pozabljenem in zapuščenem kraju«. Naj se tukaj zahvalim gostiteljem, g. Koširju, Stanku Maršiču, Lidiji Sušnik in Juriju Rakušu, za izčrpno

predstavitev in okusno pogostitev.

Naslednji dan so medžugorski vodiči obiskali še Ljubljano (in si jo ogledali pod vodstvom lokalne vodičke), nato naš gorenjski biser Bled, dan pa so zaključili z mašo v Marijinem svetišču na Brezjah.

Veseli smo, da so nas obiskali in spoznali, kako zelo smo Slovenci povezani z Medžugorjem. Nas pa naj spremljajo besede očeta Špeliča oz. Marijina obljuba vsakemu, ki bo obiskal Kurešček in se zatekal h Kraljici miru: »To bo milostni kraj, kraj ozdravljanja dušnih bolezni in ran. Kdor se bo na tem kraju z vero zatekel v moje in Sinovo Srce, bo ozdravljen in deležen miru, ki ga lahko dajo samo nebesa.«

Petra in Jurij

Vir:

<https://medjugorje.info/medjugorje/index.php/hr/drustvo-vodica>

<https://www.facebook.com/guidesMedjugorje/>

MEDNARODNO ROMANJE ZA INVALIDNE OSEBE LETOS ODPOVEDANO

Dragi moji!

Za letos je bil že precej časa znan datum romanja za invalidne otroke in osebe s posebnimi potrebami ter njihove spremljevalce. A v življenju ne gre vedno vse po naših željah in tako je od organizatorjev iz Medžugorja prišlo sporočilo, da je letošnje romanje odpovedano. Moralo bi biti od 14. do 17. junija, a koronavirus nam je preprečil to srečanje. Verjamem, da imate tudi vi, tako kot jaz, lepe spomine na naša pretekla romanja. Spomine na vožnjo v Medžugorje, na bivanje pri dobrih gostiteljih, na skupna srečanja na delavnicah v veliki dvorani ali pa na svete maše pri zunanjem oltarju cerkve svetega Jakoba. Nepozabni so vzponi na Križevac, posebej doživeti pa še na Hrib prikazovanj do Marijinega kipa. Marsikdo je lahko šel le ob pomoči spremljevalcev, pomagali so nam tudi nekdanji odvisniki iz komune Cenacolo.

Vtisi in spomini ostanejo, verjamem pa, da bomo s skupno žrtvijo, ki od nas tokrat zahteva, da ostanemo doma, ostanemo zdravi, zmogli pričakati romanja v naslednjih letih. Zahvaljujem se vam tudi za vsako osebno žrtev, ki jo darujete v ta namen. Spodbujam vas, da vsako žrtev darujete z ljubeznijo. Želim, da vi, nemočni, začnete pomagati z

močnim zaupanjem in Gospod vam bo v tem zaupanju pomagal.

V spomin na lansko romanje pa si preberite kratko pričevanje, ki smo ga bili, poleg več drugih, deležni na avtobusu, ko smo se vračali proti domu.

Pričevanje sem zapisal po tonskem zapisu: »Sem Irena Novak, prihajam iz Laškega. Jaz sem pa najprej šla v cerkev, se s prošnjo obrnila k Mariji in v molitvi sprejela njeno povabilo, naj sprejem njen klic za udeležbo na tem romanju. Tukaj sem na petek, ko je bil blagoslov križa, začutila tako neizmerno moč in pogum, da sem vedela, da lahko grem na Križevac. Glede na diagnozo in bolezen, imam raka, se mi je namreč najprej zdelo, da ne bom zmogla. Potem pa ... bolj ko sem šla proti vrhu, bolj me je prešinjalo: Zmogla boš, zmogla boš! Hvala za Marijin klic in hvala prijateljicam Verici, Marici in Danici, ki so me spremljale na tej poti, in tudi vsem vam, tukaj zbranim.« Ob koncu pričevanja smo za vsakega, ki je pričeval, zmolili zdravamarijo.

Vztrajajmo v molitvi, da bomo lahko še kdaj skupaj kaj podobnega doživeli.

Mir in dobro
Jurij

Marec-april 2020

29

S KRIŽEM NA POTI K OČETU

Gospod, gledam te na križu in vstopam v bolečino,
ki si jo pretrpel zame in za človeštvo.

Vedno bolj se zavedam,
da je to posledica dejanj,
ki jih počenjam proti tebi in tvoji ljubezni.
V neskončni želji, da bi prebudil moje brezčutno srce,
razlivaš potoke svoje ljubezni in usmiljenja.

Pri odkrivanju grenke hudobije.
ki sem jo storil z opustitvami in neobčutljivostjo,
mi prihaja naproti tvoja Mati Marija.
Kot je spremljala tebe v žrtvi za mene,
ko sem se ti upiral in zavračal ljubezen,
tako me želi spremljati
tudi pri sprejemanju mojega križa.

Gospod, vem, da se ob srečanju dveh križev
začenja v meni rojevati novo življenje, nove izbire,
po tem očiščenju postajam ponižen in pogumen,
potrpežljiv in svoboden,
da morem s tabo odriniti na pot.
Na tem potovanju, na katerem
padajo strele in se vžigajo preizkušnje,
vedno globlje čutim, da sem v varnih rokah,
kot si bil ti, ko si visel na križu.

S svojo zmago nad smrtjo in slavnim vstajenjem
vabiš učence, da ti sledijo na poti k Očetu.
Podarjaš mi bližino svojega poveličanja,
da te še bolj sprejemam v svoje življenje.
V tej moči hodim skozi sončne in oblačne dneve,
skozi goščavo dogodkov in preko puščavskih samot.
Pri Očetu me čakata Ti in tvoja Mati.

Primož Krečič

Marec-april 2020

31

KORONAVIRUS IN MI

V preteklem tednu, ko smo že bili doma zaradi koronavirusa, sem na svoj mobilni telefon dobil naslednji sms: *Pozdravljen/-a! Sodelujem v molitvi 1000 zdravamarij. Ti zmoli eno zdravamarijo in pošlji 10 osebam. Molitve ne prekinjaj, ker ima veliko moč, še posebno v današnjih časih. Hvala ti, ker sodeluješ!*

In sem zapisal tole:

Draga sosed! Ko sem dobil tvoj sms, mi je najprej šlo na smeh ... »Zmoli eno zdravamarijo ...« Kot da jih ne bi vsak dan zmolil vsaj petdeset, včasih tudi čez sto med molitvijo rožnega venca, ob Angelovem češčenju zjutraj, opoldne in zvečer, med cerkvenim zvonjenjem, po molitvi namenskih očenašev, ki jo tudi zaključujem z zdravamarijo ...?! To so moje zdravamarije!

Naročanje in molitev zdravamarij po nekem verižnem sistemu – to mi pa ne gre. Usul se mi je cel plaz vprašanj in pomislekov. Ali ni to malo preotročje? Sprašujem se, ali vsi naslovniki sploh poznajo molitveni obrazec. Ali ga znajo na pamet ali ga morajo kje brati? Pa še naprej: ali znamo moliti s srcem? Pa naši otroci in vnučki – smo jih prav učili? Smo jim molitev predali kot eno največjih dragocenosti? Ali se v našem življenju kaj pozna to, da molimo?

V času pred koronavirusom smo živeli dobro, hodili smo na potovanja, obiskovali nakupovalne centre, se veselo družili na različnih praznovanjih ..., ni pa bilo časa za Boga! Ko se nam je zdravje skrhalo, smo se že malo zamislili in poskrbeli, da smo čim prej in čim lažje premagali neprijetno zadevo. Kaj pa, ko nas vse in v temelju zamaje nekaj tako neznatnega, a po drugi strani tako močnega, kot je koronavirus? Spoštujemo vladne ukrepe, nabavimo si zaloge hrane, poskrbimo za zaščitna sredstva, čakamo na zdravilo ali cepivo ...

Kje je sedaj Bog? Bog je večen in dober in vse kaže, da se mu nič ne mudi. Pusti nas čakati, tudi v negotovosti! Ali že kličemo k Njemu za pomoč? Vroč! molitev iz srca, pogovor z Bogom – to je tisto ta pravo. Vsa naša dobra dela in vsak zdihljaj k Bogu so tudi molitev! ... Sam večkrat prosim tako: »Za ljubo zdravje, za pravo, zdravo pamet, za modrost in moč – v družini, v župnijskem občestvu, v slovenskem narodu in povsod po svetu!«

Verjamem v Božjo ljubezen in v Božje usmiljenje in zaupam, da nam bo Bog pomagal takrat, ko bo po Njegovi previdnosti najbolj prav.

Frane

V SPOMIN

MAJA ZALAR (1926–2013)

Ko se romarji spominjamo naših pokojnih prijateljev, s katerimi smo romali in preživljali lepe, a tudi težke trenutke, se naše misli ustavijo tudi pri pokojni Maji, ki je že pred sedmimi leti odšla v večnost.

Bila je neustrašna vodička. Nikogar in ničesar se ni bala, temveč je z molitvijo in močno vero tudi v vojnem času romala v Medžugorje – kot edina vodička iz Slovenije.

Na mejah je bilo včasih precej zakomplicirano. Niso nas pustili čez, pa smo se odpeljali na drugi mejni prehod in se srečno pripeljali k Mariji, ki nas je čakala kot najboljša Mati.

Po tistem, ko smo nekoč morali prespati v Imotskem, kjer smo bili prav čudežno oskrbljeni z vsem, smo z njihovo župnijo ohranjali stike še naprej. Patra Vinka, ki je za nas

maševal, smo naslednje jutro pred odhodom vprašali, s čim se mu lahko oddolžimo. Izrazil je željo, da bi pomagali otrokom. On jih je poznal in vedel je za njihov stiske, ker so obiskovali verouk. Seveda smo mu pomoč obljubili. In tako smo že naslednjič, ko smo romali v Medžugorje mimo Imotskega, imeli s seboj nekaj paketov s slovenske Karitas. Ta oblika pomoči se je tudi njemu zdela najprimernejša.

Patra Vinka so nato premestili v drug kraj, mi pa smo vsakokratno romanje izkoristili tudi za to, da smo jim peljali pakete z naše Karitas. Pa tudi pater nas ni pozabil.

Čez nekaj let smo se zopet spomnili nanj, ko smo bili v težki situaciji. Na mejnem prehodu Grude so nas ustavili in zahtevali potne liste. Ker smo prejšnjikrat mejo že prečkali

samo z osebno izkaznico, na to niso bili vsi romarji pripravljeni – dvanajst jih potnega lista ni imelo, prav tako tudi duhovnik Srečko ne. Nobeno pregovarjanje ni nič zaleгло, nobena prošnja, nobena obljuba. Takrat se je Maja spomnila patra Vinka, ki je služboval v Zmijevcih, kraju, ki je zelo blizu mejnega prehoda Grude. Poklicala ga je in prosila za pomoč. Obljubil ji je, da bo teh trinajst romarjev vzel s seboj, jim poiskal stanovanje pri dobrih prijateljih in jim omogočil, da bodo tam lahko imeli podoben romarski program, kot ga bodo imeli ostali v Medžugorju (romali smo septembra, za praznik povišanja Svetega križa). In res! Maše so imeli v slovenskem jeziku z gospodom Srečkom. Niso se počutili, da bi bili za karkoli prikrajšani. Med njimi je bila tudi romarka iz Avstralije, ki je prvič romala v Medžugorje, in je bila presrečna v taki družbi. Povedali so

nam, da so jih domačini vzeli za svoje in da so za slovo celo zavrteli ovco na ražnju. Gospod Srečko je dejal, da je Marija poskrbela, da so mu vzeli potni list, zato da je ta skupina romarjev lahko imela vso potrebno duhovno oskrbo. On in romarji so skupaj preživeli nepozabne ure.

Maja je s svojim temperamentom reševala vse mogoče situacije, ki so se dogajale na romanjih. V Medžugorju se je vsi še živo spominjamo kot dobrotnice iz vojnega časa, ko je s pomočjo donatorjev marsikomu polepšala življenje, ki je bilo takrat tam zelo težko.

Zato se tudi mi Mariji zahvaljujemo za vse, kar je dobrega naredila, in ji želimo, da v večnosti prejema tisto plačilo, ki ga je na tem svetu zaslužila.

Marinka Turina

RAZMIŠLJANJE

VERA IN PREIZKUŠNJE

Vsak človek prinese na svet veliko dobrega, pečat Boga, pa tudi krhkost in nagnjenost k slabemu. To imamo že v genih od prejšnjih rodov, k temu doda svoj vpliv še okolje in ne nazadnje tudi osebno odločanje, ki marsikdaj izbira lažje in tudi slabe poti. Zato odnos z Bogom ni samoumeven in vera prav tako ne. Ne moremo se polno uresničiti sami in v svoji moči. Že brez človeške ljubezni ne moremo živeti in se čustveno razviti. Podobno je tudi s prisotnostjo Božje ljubezni, ki nam krepi odločitve za dobro in zaustavi pritiske slabega. V Božji ljubezni zajemajo človeške ljubezni, razvijajo se kesanje, ponižnost, usmiljenje, moč za nove začetke, potrpežljivost,

dobrohotnost, odpuščanje ... V tem obzorju je vera temelj za sprejemanje sebe, sveta in za povezavo z Bogom. Sveto pismo poudarja, da smo po veri bili odrešeni in po njej smo tudi stopili v domač, sinovski odnos z Bogom.

Vera se pokaže ob preizkušnjah

Ob preizkušnjah, ki pridejo v življenju, se pokaže, kako trdno je naše zaupanje v Boga in koliko nas podpira v nadaljevanju boja, da se prekalimo in na koncu zmagamo. Nihče si ne želi težkih trenutkov, smrti, bolezni, nesreč, padcev, epidemij, toda ko pridejo, moremo iti vanje s pogumom in z zaupanjem, lahko pa kričimo, preklinjamo, se

jezimo na Boga ali celo izgubimo vsako upanje. Ob novici, da so zboleli za koronavirusom, so si neredki nasilno vzeli življenje.

Verniki moremo v preizkušnjah okrepiti svojo vero. To velja za posameznike, pa tudi za cele narode. Tako je bilo v zgodovini in bo tudi sedaj. Nekdo je rekel, da se bo po tej epidemiji vsaj v Španiji in Italiji Bog z nogometnih stadionov preselil nazaj v cerkve.

Preizkušnja vere

Vsaka preizkušnja je na neki način tudi preizkušnja vere. Zdi se nam, da je nekaj slabo in brez pomena, vidimo hudobijo, ki se dviga proti nam, vendar more tudi iz največje teme posvetiti upanje in priti izhod. Sveti Peter nas spodbuja: *»Bodite tega veseli, čeprav morate zdaj nekaj časa trpeti v raznih preizkušnjah, da bo*

preizkušnost vaše vere veljala več kakor zlato, ki je minljivo, pa se v ognju preizkuša, vam v hvalo, slavo in čast, ko se bo razodel Jezus Kristus« (1 Pt 1,6–7).

Sveti Jakob nas uči, kako naj odgovorimo v preizkušnjah: *»Moji bratje, kadar pridete v razne preizkušnje, imejte to za čisto veselje, saj spoznavate, da preizkušnost vaše vere ustvarja stanovitnost. Za stanovitnost pa naj bo značilno popolno delo, da boste popolni in celoviti in vam ne bo ničesar manjkalo« (Jak 1,2–4).* Apostol govori o tem, da so v našem življenju različne preizkušnje. Te se spreminjajo, današnje preizkušnje niso enake, kot so jih imeli naši predniki. Tudi v življenju posameznika so v različnih obdobjih različne preizkušnje in skušnjave. Toda vsem je skupno to, da postavijo

Foto vir: <http://zupnija.studeno.com>

v krizo naše življenje in srečo, zato so neposredno povezane tudi z našo vero. Vera nam da moč, da se moremo boriti in ohraniti svoje prepričanje. Tudi takrat, ko se prikrade misel, da bi odstopili od poštenega boja in se naslonili na greh, izdajo, nasilje ali pa zbežali v umetni svet. Vera pride v ospredje zlasti, ko ne vidimo rešitve, zato je še toliko pomembnejše zaupanje v Boga.

Abraham je dolga leta pričakoval otroka, naslednika, ki mu ga je Bog obljubil. Trden v veri v to Božjo obljubo je dočakal, da se mu je v starosti rodil sin Izak. Drugo tako preizkušnjo vere je prestal ob Božji zahtevi, naj daruje sina edinorojenca. Čeprav s težkim in zlomljenim srcem in čeprav ni bilo nobenega zunanjega znamenja, je ubogal in bil pripravljen žrtvovati največ, kar je imel, sina. Bog pa od njega ni zahteval konkretne uresničitve tega dejanja, ampak da je to storil v svojem srcu. Zato je oče vere. Pismo Hebrejcev gleda na to žrtev v luči večnosti: *»Mislil si je, da more Bog tudi od mrtvih obujati. Zato ga je – rečeno v prisposodbi – dobil nazaj od mrtvih«* (Heb 11,19).

Tudi v Psalmih se srečujemo s preizkušnjo vere. Tu se srečamo z nočjo vere, ki je zelo huda preizkušnja vsakega molivca. Bog dopusti človeku, da se znajde v temi in ne čuti njegove bližine. Moli, vendar ne dobi odgovorov, Bog pa je,

kot bi bil daleč in nem. To je težka preizkušnja vere, ki se zgodi še zlasti pri tistih, ki so imeli globoke izkušnje Božje bližine. Znana je noč vere pri Tereziji Avilski, Janezu od Križa, Materi Tereziji ... Po taki preizkušnji se vera prekali ter postane čisto zaupanje in hvaležnost, tudi če ne najde nikakršnega odgovora in potrdila.

V Psalmu 13 se kralj David sprašuje: *»Doklej, Gospod, me boš vedno pozabljal? Doklej boš skrival svoje obličje pred mano? Doklej bom moral dajati nasvete v svoji duši, nositi bolečino v svojem srcu dan za dnem? Doklej se bo moj sovražnik povzdigoval nad mano?«* (Ps 13,2–3)

David se je našel v veliki težavi, obrnil se je k Bogu po pomoč, iskal je vsaj kakšen znak njegove prisotnosti, vendar ni našel odgovora. To je bila huda preizkušnja njegove vere, spraševal se je, če ga je Bog pozabil, in to za vedno. Tu nas preseneti Davidov odgovor, potem ko je v sebi »premlel« to preizkušnjo. Odgovoril je z vsem pogumom vere: *»Jaz pa zaupam v tvojo dobroto, moje srce se raduje, ker si me rešil«* (Ps 13,6). Še vedno je videl probleme, težave, še vedno ni bilo jasnega izhoda, toda kljub temu je ohranil vero in zaupal Gospodu, še zahvaljeval se mu je. Njegov pogled se ni ustavil pri sedanjem stanju, ampak je na osnovi preteklih izkušenj Božje dobrote pogledal še naprej. Bil je uslišan po

preizkušnji.

Posebno preizkušnjo vere srečamo pri Jezusu na križu, ko je v bolečini kričal s psalmistom: *»Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?«* (Mr 15,34) Naš Odrešenik je moral iti skozi vse temne noči in v svoji najgloblji človeškosti prenesti krizo oddaljenosti od Boga. Brez čutenja Božje bližine je zdržal to preizkušnjo in se kot pravi vernik izročil Očetu: *»Oče, v tvoje roke izročam svojega duha«* (Lk 23,46). Prav s to zvestobo v temni noči vere in izročitvijo Očetu smo bili odrešeni.

Stanovitnost in modrost

Preizkušnje niso nikoli prijetne, vendar so koristne, ker nas vzgajajo in krepijo našega duha ter prinašajo

uspehe. Apostol Jakob preizkušnjo povezuje s stanovitnostjo: *» ... saj spoznavate, da preizkušnost vaše vere ustvarja stanovitnost«* (Jak 1,3). Preizkušnja rodi stanovitnost in stanovitnost krepi našo človeškost. Moramo biti budni in stanovitni v okoliščinah, ki jih ne predvidevamo. Preizkušnja nas po stanovitnosti prekali in utrdi naše zaupanje. Besedo stanovitnost moremo razumeti tudi v smislu potrpežljivosti, nekateri jo razumejo kot vztrajnost, budnost. Pomeni, da kljub preizkušnji ostanejo stanovitni in vztrajni. Pomembno je ne odstopiti od namena, ampak nadaljevati s poslanstvom kljub težavam, ki se postavljajo na pot. Stanovitnost pomeni, da se odpravimo na pot, ko je sonce in ko je oblačno, da se ne prepustimo čustvom in trenutnemu razpoloženju. Potreben je zemljevid in kompas, da vemo, kar moramo iti. Pri tem veliko pomeni modrost, da presodimo, kdaj je prav, da gremo, in kdaj je treba počakati. Včasih je bolje, da ostanemo doma in gledamo visoke gore od spodaj, kot da se podamo v nestanovitno vreme in slabe okoliščine. Sicer pa moramo odriniti na pot in pri tem ne delati nepotrebnih obvozov. Bog nas kliče, da tudi v težavah vstanemo in gremo naprej.

Vsaka preizkušnja zahteva napor in disciplino, zlasti pa zaupanje vase, v druge in v Boga. V njej postanemo

bolj odprti za Božjo prisotnost, podporo in bližino. Kakor fizične preizkušnje okrepijo telo, tako tudi odpoved, trpljenje in napor krepijo našega duha, vrnejo vedrino in pogum. S tem se okrepi in prečisti tudi naša vera. V tem boju postajamo modri in na življenje gledamo skozi Božjo voljo. Sveti Jakob pravi: *»Če pa komu od vas manjka modrosti, naj jo prosi od Boga, ki jo vsem rad daje in ne sramoti – in dana mu bo«* (Jak 1,5). Apostol še dodaja, da naj prosi po veri, kajti če kdo dvomi, je *»podoben morskemu valu, ki ga veter dviga in premetava«* (Jak 1, 6). Seveda se včasih zgodi tudi drugače: ljudje s šibko vero v preizkušnji ne čutijo Božje bližine in pomoči, zato Boga preklinjajo ali se še bolj oddaljijo od Njega.

V prenašanju preizkušenj je potrebna pamet, kar pomeni, da je naš um usmerjen k cilju in k boljši stvarnosti ali pa zgolj k življenju. Toda napor mora biti stvarno opravičen. Pametnost končno pomeni gledati na dogajanje skozi Boga in biti odprti za njegov blagoslov. Knjiga pregovorov pravi: *»Strah Gospodov je začetek znanja, modrost in vzgojo zaničujejo bedaki«* (Prg 1,7). Pametnost in vedenje, ki ga izpostavljata Sveto pismo in evangelij, ima svet marsikdaj za nespamet in neumnost. Toda v življenju se obrestujejo ti pogledi, ta modrost. Mnogi ljudje imajo veliko znanje, vendar niso

pametni in ob preizkušnji klecnejo ali se celo povsem zlomijo. Vsakodnevno premišljevanje Božje besede pomaga, ko se srečamo s preizkušnjami, in daje modre napotke, kako jih premagovati. *»Kaj pomaga človeku, če si vse pridobi na tem svetu, svoje življenje pa zapravi in izgubi večno srečo ter povelicanje?«* (Mt 16,26)

Blagoslov in veselje

Apostol Jakob hvali vsakega, ki prenese preizkušnjo: *»Blagor človeku, ki stanovitno prenaša preizkušnjo, kajti ko bo postal preizkušen, bo prejel venec življenja, ki ga je Bog obljubil njim, kateri ga ljubijo«* (Jak 1,12). Blagor je veselje.

S tem notranjim veseljem, ki je Božji dar, se je mogoče boriti v preizkušnjah in iti naprej, ko te minejo. Blagor tistemu človeku, ki po preizkušnji gleda na Božje delovanje v svojem življenju in po veri presoja dogajanje. To je povsem drugačen pristop do preizkušenj, ki krepijo našo vero in utrjujejo pozitiven pogled v življenje. Predvsem je pomembno, da preizkušnjo izročimo v Božje roke in da pri tem ne pristanemo na dvom, laži, negativne misli, ki se nam lahko pojavijo. Božja resnica nas vedno drži pokonci in z njo ne izgublamo nepotrebnih moči, se ne sprašujemo, ali bi se odločili za boj ali ne. Prav stvaren pogled na stanje preizkušnje in njene posledice nam pomaga preizkušnjo premagati. Vsak bo ob koncu moral iti skozi veliko preizkušnjo smrti. Zato so različne preizkušnje koristna sredstva, da se usmerjamo proti naši najvišji točki prehoda v večnost.

Pri vsem tem ne smemo zanemariti veselja, ki nastopi po premagani preizkušnji. O tem sta nam spregovorila apostola Jakob in Peter. Posebno dragocena je izkušnja Jezusa po premaganih skušnjavah, kakor jo je zapisal evangelist Matej: »*Tedaj ga je hudič pustil in glej, angeli so pristopili in mu stregli*« (Mt 4,11). Po prestani preizkušnji, ki je bila izbojevana v Gospodovem Duhu, nastopi nebeško veselje, nekaj blagega in lepega. Kaj pomeni

športniku, da dobro opravi preizkušnjo, študentu in dijaku, da naredi maturo in izpite? Koliko dni, ur žrtvovanja, discipline in naporov je v tem delu! Mama prenaša težo nosečnosti, toda ko rodi otroka, so vse težave pozabljene. Rojstvo otroka je njeno veselje. To veselje ni zaradi preizkušnje, ampak zaradi uresničenja poklicanosti. Zato se more veseliti. To je velikonočno veselje, ki sije iz vere, ker je po preizkušnji trpljenja in križa Gospod vstal od mrtvih in posvetil naše križe in boje. V tem je upanje nezlomljivo in svetloba ljubezni nikoli ne zaide.

Primož Krečič

RAZMIŠLJANJE

BREZ LJUBEZNI NI ODREŠENJA

Spodbude s. Emmanuele ob Marijinem sporočilu 18. marca 2020

Zaradi koronavirusa ste številni v stiski, morda je kdo od vaših bližnjih bolan ali pa ste koga celo izgubili. Morda se bojite izgube dela, dolgov, drugih bolezni.

Sveti Jožef je tudi bil večkrat v veliki stiski. Ko je spoznal, da je njegova nepredstavljivo čudovita izbranka Marija noseča, je trpel, srce se mu je krčilo, iskal je rešitev in jo našel v tem, da jo bo skrivaj odslovil. A potem je prisluhnil in veroval besedi angela, ki se mu je prikazal v sanjah. To pomeni, da je bilo njegovo srce po trpljenju še bolj odprto za Boga in Njegova sporočila. To je **Božja metoda** – potem ko srce trpi, se odpre ... in napolni ga velika sreča.

Če sedaj doživljate preizkušnjo in trpite, vedite, da ima Gospod načrt vstajenja za vas. Ko boste nekoč v nebesih pred Njim, se mu boste zahvalili, da vas je to rešilo. Izgubili smo varnost, tla pod nami so se odmaknila ... Zgodil se je potres, marsikaj se nam je zrušilo. Zemeljsko gledano je to res, ni pa se zrušilo z vidika večnosti.

Da bi tudi s pomočjo trpljenja rasli, je pomembno, da ohranjamo zaupljiv odnos do Boga, kot je rekla Marija: *Edini izvir, iz katerega morete piti, je*

zaupanje v Boga, mojega Sina.

Tokratno videnje je zaradi previdnosti Mirjana imela pri sebi doma. Bilo je le okoli petdeset ljudi okoli njene hiše. Zgodilo pa se je **nekaj pomembnega** – med prikazovanjem je Devica rekla, da se ne bo več prikazovala drugega v mesecu. Ko je Mirjana na božič, 25. decembra 1982, prejela svojo deseto skrivnost, ji je Devica povedala, da se ji ne bo več prikazovala vsak dan, da pa bo prejemale vsako leto eno sporočilo, in sicer 18. marca, in to do konca življenja. Marija ji je rekla: *»Izbrala sem te in sem ti povedala vse potrebno. Povedala sem ti veliko groznih stvari, ki jih moraš dostojanstveno nositi. Misli name in kako sama točim solze zaradi tega. Vedno moraš biti pogumna, hitro si razumela moja sporočila in moraš prav tako razumeti, da moram oditi. Bodi pogumna.«*

Kasneje pa ji je Marija rekla, da se ji bo prikazovala tudi vsakega drugega v mesecu, ker ji Oče dovoli, da je še z nami – da bi molila za nevernike, za tiste, ki še niso spoznali Božje ljubezni. Prikazovanje drugega v mesecu je bilo »za dodatek« in za to moramo biti hvaležni.

Marec-april 2020

41

Tokratno sporočilo v celoti govori o ljubezni. Devica vidi, da je današnji svet na nitki, z veliko teme, resnih in najtežjih grehov, hkrati pa je v veliki preizkušnji.

Ne pozabite, da cilj našega življenja ni imeti najvišje blagostanje tu na zemlji, čeprav je to tudi dobro, ne kritiziram – a pogledjte, v nekaj dneh se lahko vse zruši. Spomnim se, pred 6 ali 7 leti sem bila pri Vicki in sem bila precej zaskrbljena, ker so se družine sesuvale. Pa je Vicka rekla: »Sestra Emanuela, Devica je rekla, da se ne sesuva samo družina, ampak da se vse sesuva.« To »vse« je kaj? To so stvari, ki so zemeljske, stvari tega sveta. Večno življenje pa ne propade, Bog ne propade. Bog je vedno prisoten, tudi Devica je stalno prisotna in ponavlja: Jaz sem z vami in naj vas ne bo strah.

Dragi otroci, brez ljubezni in svetosti svet nima nobene prihodnosti. Vprašajmo se: kaj je moja prihodnost, moja večna prihodnost. Kako se lahko pripravljamo na večnost, če se usmerjamo le na zemljo in stvari na njej. Na zemlji so dobre stvari! Hvala Stvarniku, da imamo družine, ki se imajo rade, imamo otroke, ki so nedolžni, imamo tudi svetniške duhovnike, svetniške škofe, dobre poklice, pridne delavce, veliko lepih stvari ... A drama je prišla in Devica, ki je neverjetna, nam je rekla: *Vi ste preveč prevzeti z zemeljskimi stvarmi, da ne vidite, da*

prihaja pomlad. Pomlad pri njej ni le pomladansko cvetje, ona govori za vse, tudi za tiste dele sveta, kjer je sedaj zima. Ko govori o pomladi, govori o zmagi svojega brezmadežnega Srca. Nove čase, drage sestre in bratje, čase miru, ko bo njeno srce zmagalo, te čase nestrpno čakamo. Kot je rekla v sporočilu 25. julija 2019: *Sveti Duh bo prenovil obličje zemlje* – drevesa, naravo, zemljo, nebo, zrak, vodo, ne bo več sovraštva, konfliktov, niti ne bo vojn, niti solz. To bo zmaga njenega Srca, ne bo še to edenski vrt, vladala pa bo ljubezen, kajti satan bo uničen. Ona mu bo zdrobila glavo. To piše tudi v Svetem pismu.

Moj Sin je kot Bog vedno gledal nadčasovno. Jaz, kot njegova Mati, po Njem vidim v času. Ona je konkretna žena, govori konkretno, nam govori, nas uči. *Vidim lepe in žalostne stvari. Vidim pa, da je še ljubezen in da je treba storiti, da se jo spozna.* Treba je pokazati to ljubezen. Ona je z nami v času.

Otroci moji, ne morete biti srečni, če ne ljubite drug drugega, če nimate ljubezni v vsaki situaciji in v vsakem trenutku svojega življenja. Če ne boste imeli ljubezni, prosimo zanjo od Jezusa, Jezus ima zelo rad, da ga prosimo za ljubezen. Prosimo z uboštvom svojega srca. Prosite Svetega Duha za ljubezen. Prosite ponižno in bo prišla. Kesajte se svojih grehov proti ljubezni. Tudi jaz

kot Mati prihajam k vam po ljubezni. Da vam pomagam, da bi spoznali pravo ljubezen, da bi spoznali mojega Sina. Zato vas kličem, da bi bili vedno znova čim bolj žejni ljubezni, vere in upanja. Edini izvir, iz katerega morete piti, je zaupanje v Boga, mojega Sina.

Pomembno je odpuščati, se pripravljati na smrt, čas preizkušnje je čas priprave in izgrajevanja, zorenja. Marija nas vabi, naj radikalno spremenimo smer svojega življenja, usmerimo naj se proti nebesom, proti večnosti. Daje nam odlične napotke za to, kako priti v nebesa, srečno večnost. Če ne verjamete v nebesa, boste presenečeni, ko boste tja prišli.

*Otroci moji, v trenutkih nemira in odrekanja iščite samo obraz mojega Sina. Poglejte, **kakšen recept nam daje!** To pomeni, da naj častimo, kontempliramo obraz Jezusa Kristusa. Tako se bo vaše srce napolnilo z ljubeznijo, vaša duša se bo napolnila, vaša praznina bo napolnjena, strah bo izginil. Lahko gledamo Jezusa na gori Tabor ali pri pomnožitvi kruha ali med križevim potom. **Gledanje Jezusovega obraza preganja strah.** Postavite ikono, križ, nekaj, kar vas spominja na Jezusa, v prostoru, v katerem ste zaprti, in glejte, povezani bomo! Tu v Medžugorju bomo molili z vami in za vas. Vsi, ki ste sami v svojih prostorih, vedite, da niste sami, z*

vami so angeli, Devica, vaš priljubljeni svetnik, sveti Jožef in predvsem Sveta Trojica. Bog ne zapusti nikogar. Ne bojte se. Kontemplacija Jezusa, branje Božje besede ter iskanje Božjega obličja, to je bistveno sporočilo.

*Molite in ljubite z iskrenimi občutki, dobrimi deli. To pomeni, da naj se naša človeška ljubezen preobrazi – ko smo pripravljani dati življenje za osebo, imamo pravo ljubezen. Do takrat pa bi morali reči: **rad bi te ljubil, želim si te ljubiti, a sem še na poti in prosim Gospoda, da bi lahko ljubil iskreno**, da bi On dal svojo ljubezen v moje srce, da bi te lahko ljubil, kot te On ljubi ... in pomagajte, da se svet spremeni in da moje srce zmaga. Tako, **gre za zmago njenega Srca!** Mi smo tisti, ki pomagamo preobražati svet. Če smo z Jezusom, smo »transformatorji«. Tako bomo lahko pomagali k zmagi njenega Srca, ki zagotovo pride. Tudi neverniki bodo pri tem pridobili.*

Kakor moj Sin vam tudi jaz pravim: ljubite drug drugega, ker brez ljubezni ni odrešenja. Tu ponavlja tisto, kar nam govori njen Sin. Brez iskrene in čiste ljubezni ni večne sreče.

Pripravila: Marta Ciraj

Vir:

<https://www.youtube.com/watch?v=y4Nu>

XXvHLu8

Marijini obroki v svetu

Število Marijinih obrokov nenehno raste in tako lahko pomagamo najbolj ranljivim otrokom sveta, ki vsak šolski dan v šolskem letu s tem pridejo do toplega obroka. Danes prehranjujemo **1,667.067 otrok v 18 državah** Azije, Afrike, Latinske Amerike, Amerike, Vzhodne Evrope, Karibov in Srednjega vzhoda.

V letu 2019 smo program dodatno izvajali v Indiji, Etiopiji, Haitiju, Zimbabveju, Keniji, Južnem Sudanu, Siriji, Zambiji, Burmi (Myanmaru), Liberiji in na Madagaskarju.

Tako smo v naši sredi dodatno pozdravili 165.917 otrok ter 539 šol in vzgojnih centrov.

Izvršni vodja Marijinih obrokov, **Magnus MacFarlane-Barrow**, je rekel: *»Ta čudoviti mejnik nam daje priložnost praznovanja in zahvaljevanja vsakemu posamezniku, ki podpira Marijine obroke – od tistih po vsem svetu, ki prispevajo sredstva, do tistih, ki delajo prostovoljno v kateri koli fazi tega programa – od kuhanja do postrežbe obrokov lačnim*

otrokom v njihovih lastnih skupnostih. Vsak od njih ima svojo ključno vlogo pri naši misiji – misiji, ki se je šele začela, glede na to, koliko otrok je danes v svetu lačnih in brez šole.«

Rast Marijinih obrokov je mogoča le zaradi nenehne velikodušnosti vseh podpornikov in med njimi ste tudi vi, dragi dobrotniki. V letošnjem letu smo iz Slovenije nakazali 2.780 €, kar zadošča za to, da približno 150 otrok dobi topel obrok, ko gre v šolo. Hvala vam!

Pripravila: Marta Ciraj

Možnost prispevanja darov:

DPM-MIR SLOVENIJA,
Črnetova 20, 1000 Ljubljana,
Swift LJBASI2X

IBAN SI56 61000-0020668137

SKLIC: 00 1983-2002

NAMEN: Marijini obroki

KODA NAMENA: CHAR

LITANIJSKA MOLITEV PAPEŽA FRANČIŠKA

ČASTIMO TE, O GOSPOD.

Pravega Boga in pravega človeka, resnično navzočega v tem presvetem zakramentu.

Častimo te ...

Svojega Odrešenika, Boga z nami, zvestega in bogatega v usmiljenju. **Častimo te ...**

Kralja in Gospoda stvarstva in zgodovine. **Častimo te ...**

Zmagovalca nad grehom in smrtjo. **Častimo te ...**

Človekovega prijatelja, ki si vstal in živiš na Očetovi desnici. **Častimo te ...**

VERUJEMO VATE, O GOSPOD.

Edinorojeni Sin Očeta, ki si prišel iz nebes za naše odrešenje. **Verujemo vate ...**

Nebeški zdravnik, ki se sklanjaš nad našo bedo. **Verujemo vate ...**

Žrtvovano jagnje, ki se daruješ, da nas odkupiš od zla. **Verujemo vate ...**

Dobri Pastir, ki daješ življenje za čredo, ki jo ljubiš. **Verujemo vate ...**

Živi kruh in zdravilo nesmrtnosti, ki nam daješ večno življenje. **Verujemo vate ...**

REŠI NAS, O GOSPOD.

Satanove oblasti in zapeljivosti sveta. **Reši nas ...**

Napuha in prevzetnosti, češ da zmoremo brez tebe. **Reši nas ...**

Prevar strahu in stiske. **Reši nas ...**

Nejevere in obupa. **Reši nas ...**

Trdosrčnosti in nesposobnosti, da bi ljubili. **Reši nas ...**

OBVARUJ NAS, O GOSPOD.

Vsakršnega zla, ki prizadeva človeštvo. **Obvaruj nas ...**

Lakote, pomanjkanja in sebičnosti. **Obvaruj nas ...**

Bolezni, epidemij in strahu pred bratom. **Obvaruj nas ...**

Norosti, ki pustoši, neusmiljenih interesov in nasilja. **Obvaruj nas ...**

Prevar, lažnih novic in manipuliranja s človekovo vestjo. **Obvaruj nas ...**

POTOLAŽI NAS, O GOSPOD.

Poglej na svojo Cerkev, ki prečka puščavo. **Potolaži nas ...**

Poglej na človeštvo, strto od strahu in stiske. **Potolaži nas ...**

Poglej na bolnike in umirajoče, ki jih stiska osamljenost. **Potolaži nas ...**

Poglej na zdravnike in zdravstvene delavce, izčrpane od naporov. **Potolaži nas ...**

Poglej na politike in upravitelje, ki nosijo breme odločanja. **Potolaži nas ...**

DAJ NAM SVOJEGA DUHA, O GOSPOD.

V uri preizkušnje in zablodelosti. **Daj nam svojega Duha ...**

V skušnjavi in krhkosti. **Daj nam ...**

V boju proti zlu in grehu. **Daj nam ...**

Marec-april 2020

45

V iskanju prave dobrine in pravega veselja. **Daj nam ...**

V odločitvi, da ostanemo v tebi in tvojem prijateljstvu. **Daj nam ...**

ODPRI NAS ZA UPANJE, O GOSPOD.

Če nas stiska greh. **Odpri nas za upanje ...**

Če nam sovraštvo zapira srce. **Odpri nas ...**

Če nas obiskuje bolečina. **Odpri nas ...**

Če nas stiska brezbriznost. **Odpri nas ...**

Če nas izničuje bolezen. **Odpri nas ...**

ROMANJA

Zaradi koronavirusa v povelikonočnem času odpadejo vsa romanja v Medžugorje. V nadaljevanju pa ravnajmo v skladu z drugimi navodili, ki bodo veljala za vse nas.

Od 15. do 17. maja. Odhod iz Kranja ob 19.00, Ljubljane (19.20), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.00). Povratek 19. aprila zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759.

Od 22. do 24. maja. Odhod iz Ljubljane v petek, 22. maja, ob 5.00, vrnitev v nedeljo zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 23. do 26. junija, za 39. obletnico Marijinih prikazovanj. Odhod iz Ljubljane ob 6.00. Povratek 26. junija zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058.

Od 23. do 28. junija, za 39. obletnico Marijinih prikazovanj, romanje za mlade in družine. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 24. do 26. junija, za 39. obletnico. Odhod iz Kranja ob 19.00, Ljubljane (19.20), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.00). Povratek 26. junija zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759.

Od 16. do 18. julija. Odhod iz Ljubljane v četrtek, 16. julija ob 5.00, vrnitev v soboto 18. julija zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 1. do 6. avgusta, za Mladifest. Duhovno vodstvo zagotovljeno. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 31. julija do 6. avgusta, za Mladifest. Odhod iz Ljubljane ob 6.00. Povratek 26. junija zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058.

Od 17. do 21. avgusta, s skupnostjo Totus tuus. Romanje je namenjeno mladim, družinam (za varstvo poskrbljeno) in vsem, ki želijo bolj poglobljeno živeti Marijina sporočila. Vabljeni tudi tisti, ki niso člani te skupnosti. Duhovno vodstvo. Prijava in informacije: Petra 030/308-686.

Od 8. do 11. oktobra. Romanje z Gorenjske (Jesenice, Begunje, Radovljica, Kranj, nato mimo Žužemberka do Vinice). Duhovno vodstvo zagotovljeno. Informacije in program: jurij.bam@gmail.com ali Jurij 041/515-070.

OBVESTILA

Vse, ki ste načrtovali udeležbo na **slovenskem mladinskem festivalu v Murski Soboti (maj 2020)** in/ali na **Marijinem dnevu v Velesovem (junij 2020)**, obveščamo, da se navedena dogodka ne bosta zgodila v prvotno napovedanih terminih. Trenutno **sta oba preložena na jesen**. Natančnejše informacije bomo posredovali, ko bo taka srečanja možno ponovno načrtovati.

Na voljo je še nekaj izvodov naslednjih knjig: **Sporočila 1984–2018** (13 €), ki vsebuje vsa Marijina sporočila v tem obdobju, **V šoli ljubezni** (7 €) in **Molite s srcem** (7 €) – obe sta delo p. Slavka Barbarića. Informacije in naročilo pri Petri, tel.: 030/308-686. Priporočamo!

MIR – Odmev Medžugorja

Naslov uredništva: Černetova 20, 1000 Ljubljana, e-pošta: revija.mir@gmail.com

Izdajatelj in založnik: Društvo Mir Slovenija, Černetova 20, Ljubljana

Uredništvo: Primož Krečič (odgovorni urednik), Mirjam Sterle (glavna urednica), Herman Kocjančič, Petra Černivec, Klavdija Jurišič, Marta Ciraj, Frane Pavlovčič, Marinka Turina, Tanja Tršan Vodopivec, Janez Ahačič. **Jezikovni pregled:** Mirjam Sterle. **Oblikovanje:** Herman Kocjančič, Mirko Budimir. **Tisk:** Salve d. o. o., Rakovniška 6, 1000 Ljubljana.

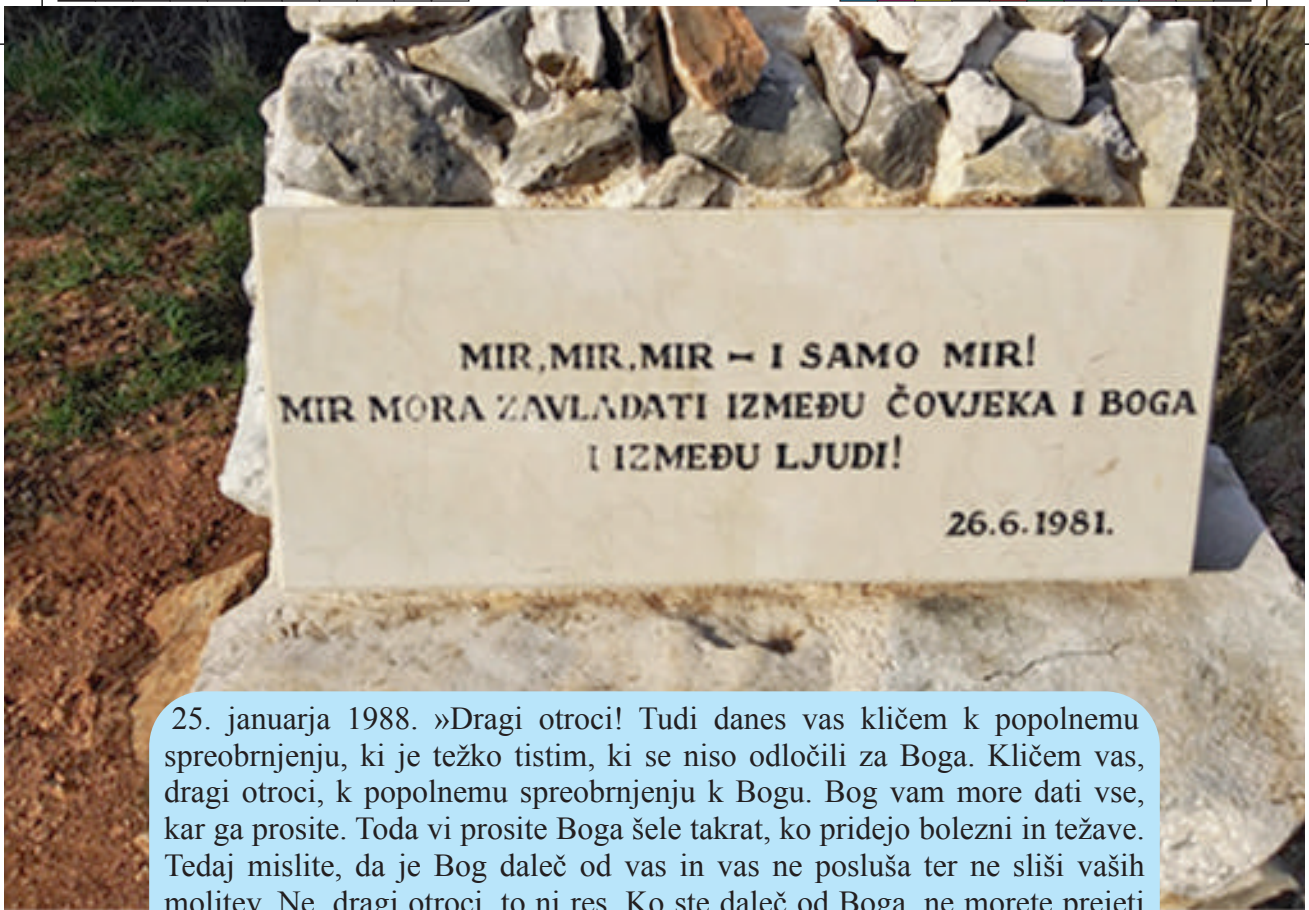
Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in do izbora najprimernejših člankov za posamezno številko revije.

Dar za posamezno številko/posamezni izvod: 2 €. Dar za celoletno naročnino po pošti je 15 € za Slovenijo; za države EU je 20 €; za ostali svet pa 25 €. **Nov TRR** za dar iz Slovenije: SI56 6100-0002-0667-555 (odprt pri Delavski hranilnici), **sklic:** 00 - številka naročnika (na naslovu je pred imenom in priimkom) -2019

Za **naročanje ali odjavljanje revije** kličite od 16. do 21. ure: Frane 040/306-692, Petra 030/308-686 ali pišite na e-naslov: revija.mir@gmail.com

Starejše revije so dostopne na www.medjugorje.si

V skladu z dekretom papeža Urbana VIII. in uredbo II. vatikanskega koncila izdajatelj izjavlja, da nima namena prehitovati sodb Cerkev o naravi dogajanj in sporočil, o katerih pišemo v naši reviji. Ta sodba pripada le zanesljivi avtoriteti Cerkev, katero vsi avtorji popolnoma upoštevamo. Besede, kot so »prikazanje, čudež, sporočilo« in podobne, so tukaj del človeškega pričevanja posameznikov.

25. januarja 1988. »Dragi otroci! Tudi danes vas kličem k popolnemu spreobrnjenju, ki je težko tistim, ki se niso odločili za Boga. Kličem vas, dragi otroci, k popolnemu spreobrnjenju k Bogu. Bog vam more dati vse, kar ga prosite. Toda vi prosite Boga šele takrat, ko pridejo bolezni in težave. Tedaj mislite, da je Bog daleč od vas in vas ne posluša ter ne sliši vaših molitev. Ne, dragi otroci, to ni res. Ko ste daleč od Boga, ne morete prejeti milosti, ker ne prosite zanje z živo vero. Dan za dnem prosim za vas in vas želim vse bolj približati Bogu, toda ne morem, če vi tega ne želite. Zato, dragi otroci, izročite svoje življenje v Božje roke. Blagoslavljam vas! Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

Dar za revijo 2€